

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การ
มหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
กระทรวงแรงงาน

บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้ชัดเจนและเห็นภาพการขับเคลื่อนของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ไปในทิศทางเดียวกัน เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) ได้มีการทบทวนสถานการณ์ภาพองค์กรในปัจจุบัน นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนในระดับชาติ กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนำข้อมูลทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและนอกองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อนำไปสู่การกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันที่มุ่งสู่นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

พันธกิจ

- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม
- บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ และการให้บริการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความพร้อมรองรับเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าประสงค์

- ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูลเกิดการบูรณาการ ทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาและลงทุน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- กระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการภาคประชาชนได้รับการปรับปรุง นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้โดยสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ
- บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และมีค่านิยมในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์

- การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล
- การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

คำนำ

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) จัดทำขึ้นเนื่องจากเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นกรอบทิศทางในการพัฒนา โดยมีแผนปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ของแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2559 - 2561) เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และแผนปฏิบัติการที่จะจัดขึ้นไปพิจารณาประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องกัน โดยกำหนดให้หน่วยงานทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล ระยะ 3 ปี ของหน่วยงานแทนการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม พร้อมทั้ง ให้เป็นไปตามกรอบและทิศทางที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของประเทศระดับกลางที่แปลงแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะยาว 20 ปี ไปสู่การปฏิบัติในระยะ 5 ปี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการปฏิรูปประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และยกระดับประเทศไทยไปสู่การเป็น Thailand 4.0

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) ได้มีการทบทวนสถานการณ์ภาพองค์กรในปัจจุบัน นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนในระดับชาติ กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนำข้อมูลทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและนอกองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อนำไปสู่การกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์ แนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) เพื่อเป็นกรอบแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ไปในทิศทางเดียวกัน และเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารจัดการ และการให้บริการประชาชน เพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่ Digital Thailand

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	1
ระยะเวลา	2
ขั้นตอนการดำเนินงาน	2
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป	3
โครงสร้างการบริหารราชการ	3
บทที่ 3 บริบทที่เกี่ยวข้อง	8
สภาพองค์กรในปัจจุบัน	8
นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้อง	11
กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง	28
แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	38
สภาพแวดล้อมภายในและนอกองค์กร (SWOT Analysis)	48
TOWS Matrix	50
บทที่ 4 แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)	51
วิสัยทัศน์	51
พันธกิจ	51
เป้าประสงค์	51
ยุทธศาสตร์	51
ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	54
แผนงานโครงการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)	56

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2559 - 2561) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ โดยมีประเด็นสำคัญ คือ ให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลระยะ 3 ปี และแผนปฏิบัติการที่จะจัดทำขึ้น ไปพิจารณาประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องกัน และให้หน่วยงานจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลระยะ 3 ปี ของหน่วยงานแทนการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม และให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2541 ที่ให้ทุกกระทรวง ทบวง และหน่วยงานอิสระจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบโดยจัดทำแผน 3 ปี และปรับทุกปีตามความเหมาะสม และให้เสนอแผนของหน่วยงานควบคู่ไปกับการของบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในงบประมาณรายจ่ายประจำปีทุกปี

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) จึงจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) เพื่อพัฒนารูปแบบและช่องทางการให้บริการ เสริมสร้างการบริหารจัดการภายในให้เข้มแข็งสามารถขับเคลื่อนภารกิจหลักได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนสามารถปรับตัวทันต่อสถานการณ์ และรับมือกับภัยคุกคามต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายแห่งรัฐประเทศไทย 4.0 อันจะส่งผลให้ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศพัฒนาก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อดำเนินการสำรวจความจำเป็น และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)
2. เพื่อวิเคราะห์ออกแบบ และวางแผนการใช้ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด
3. เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) ให้สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนต่าง ๆ ในระดับชาติ

ระยะเวลา

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) มีกรอบระยะเวลา 3 ปี โดยกำหนดเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 และสิ้นสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษา ทบทวนความจำเป็น และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกในปัจจุบันตามบริบทที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลตั้งต้นประกอบการวิเคราะห์ จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)
2. ศึกษา วิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศไทยในเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนต่าง ๆ ในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นแนวทางของแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) และให้ไปในทิศทางเดียวกัน
3. ยก (ร่าง) แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) โดยจัดประชุมคณะทำงานจัดทำแผน และเชิญผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงสู่ฉบับสมบูรณ์
4. จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป

โครงสร้างการบริหารราชการ

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) เป็นองค์การมหาชนสังกัดกระทรวงแรงงาน โดยกระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และโครงสร้างการบริหารราชการ ดังนี้

กระทรวงแรงงาน

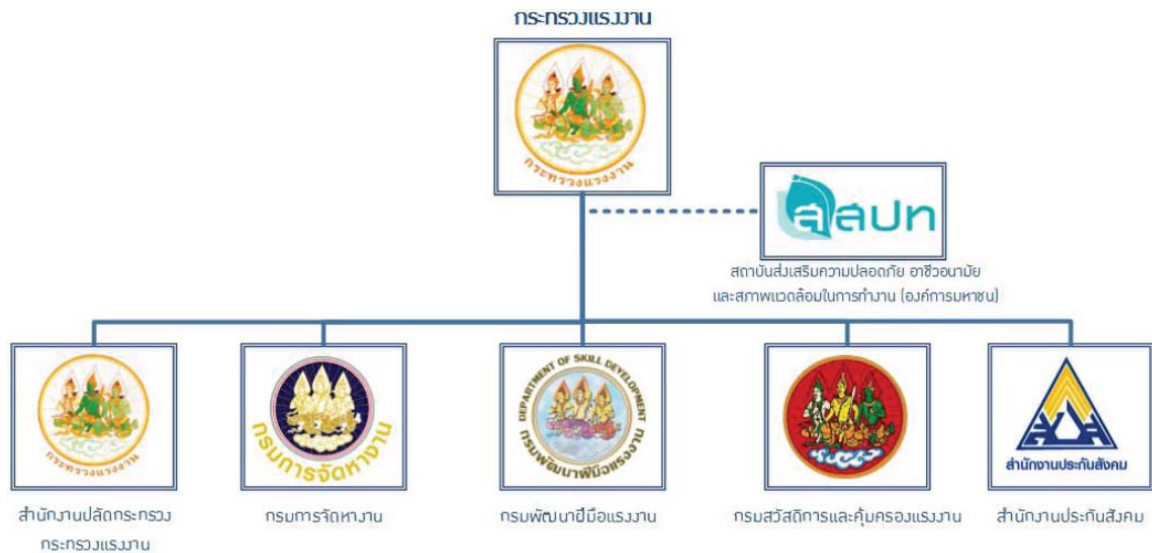
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 หมวด 15 มาตรา 34 กำหนดให้กระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริการและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงแรงงาน

วิสัยทัศน์

“แรงงานมีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ

1. การเพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ
2. คุ้มครองและส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. พัฒนากระทรวง ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างบูรณาการ เพื่อการบริหารจัดการ และให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เกิดขึ้นภายใต้หลักการที่ให้ความสำคัญในเรื่องการคุ้มครองผู้ใช้แรงงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามนัยในมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 โดยมีอำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และโครงสร้าง ดังนี้

อำนาจหน้าที่

1. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. พัฒนาและสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
3. ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
4. จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
5. พัฒนาและสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
6. ให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามความจำเป็นในการใช้งาน รวมทั้งการผลิตสื่อการเรียนรู้ดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

วิสัยทัศน์

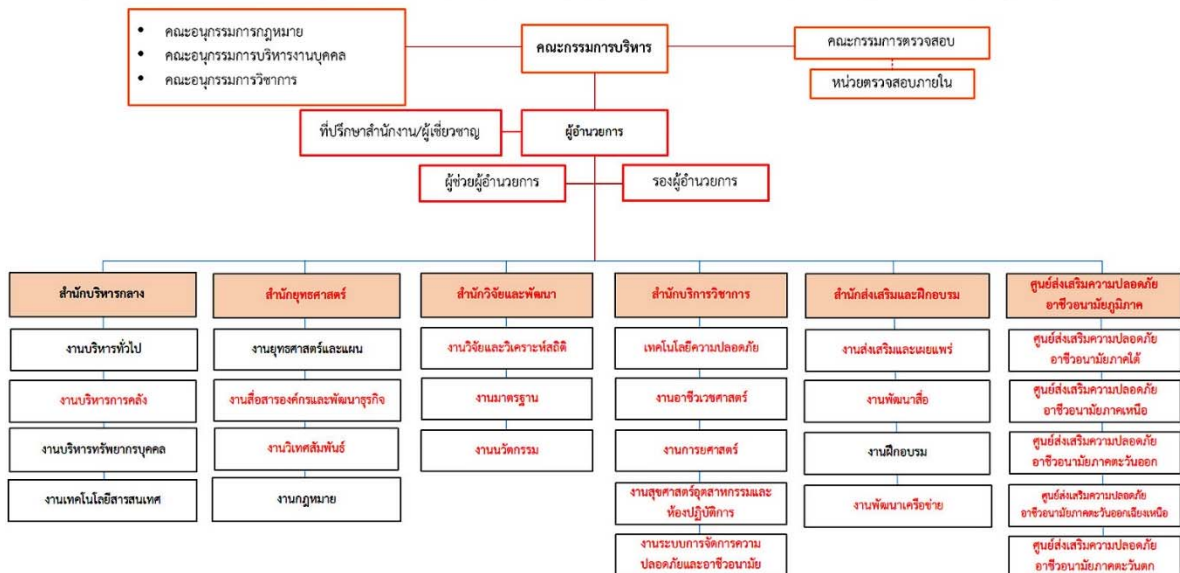
“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนา มาตรฐาน องค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงาน สู่อาเซียน ภายในปี 2562 - 2566”

พันธกิจ

1. บริการงานวิจัย วิชาการและการจัดทำสถิติ เพื่อสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศให้มีมาตรฐานในระดับสากล
2. พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และให้บริการวิชาการ พัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รองรับความจำเป็นในการดำเนินงานทางด้านภารกิจ ด้านทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ
3. สร้างความเข้มแข็งของสังคมการทำงานให้มีความปลอดภัย และสนับสนุนเครือข่ายให้มีความเป็นเอกภาพในการขับเคลื่อนการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อคนทำงาน และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ
4. ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัย
5. สร้างระบบงานและการจัดการภายในองค์กร เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

โครงสร้าง

โครงสร้างองค์กร : สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ.๒๕๖๐

สำนักบริหารกลาง

1. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับ การบริหารงานทั่วไป งานธุรการและสารบรรณ งานอาคารสถานที่ งานยานพาหนะ และการติดต่อให้บริการกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
2. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับ การบริหาร การเงิน บัญชี พัสดุ และทรัพย์สินของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
3. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับ การบริหารและพัฒนาระบบงาน การบริหารงาน บุคคลและสวัสดิการ
4. ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริการระบบสารสนเทศ การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การบริหารจัดการและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภายในของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) อย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์
5. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับ การบริหาร และจัดการประชุมของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ผู้บริหารและงานเลขานุการผู้อำนวยการ
6. ปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักยุทธศาสตร์

1. จัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการ งบประมาณ และเป้าหมายการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งติดตามรายงานผล และประเมินผล การบริหารจัดการงบประมาณ ตามระบบและมาตรฐานการงบประมาณและแนวทางของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
2. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับ ตัวชี้วัด ผลงาน ค่าเป้าหมาย การสำรวจความพึงพอใจ เพื่อเป็นข้อเสนอหรือจัดทำเป็นข้อเสนอ พร้อมสรุปรายงานต่อสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ดำเนินการและประสานงานด้านนิติกรเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์ในการดำเนินงาน การบริหารและจัดการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) นิติกรรมสัญญา งานคดีเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา คดีปกครอง การดำเนินงานทางวินัย สอบสวน อุทธรณ์ ร้องทุกข์ การฟ้องร้องและงานนิติกรอื่น ๆ
4. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับ ระบบ เทคนิค วิธีการ บริหารความเสี่ยง และการประเมินความเสี่ยง
5. ปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักวิจัยและพัฒนา

1. ศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีความปลอดภัยในการทำงาน
2. ศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในการทำงาน
3. จัดทำมาตรฐานแนะนำและแนวปฏิบัติ
4. ดำเนินงานสถิติและพัฒนาข้อมูล
5. ปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักบริการวิชาการ

1. ศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านอาชีวอนามัยและห้องปฏิบัติการ
2. บริหารจัดการโครงการและบริการวิชาการความปลอดภัย ตามกลุ่มอุตสาหกรรม
3. ดำเนินงานตรวจประเมินพัฒนาและควบคุมระบบมาตรฐานความปลอดภัย
4. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเชิงเทคนิค
5. ปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม

1. ดำเนินงานเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
2. ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการส่งเสริมด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัย
3. ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรูปแบบกิจกรรมความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
4. ดำเนินงานด้านการเผยแพร่และการสื่อสาร การดูแลและพัฒนาระบบเว็บไซต์ ตลอดจนการให้บริการ

ออนไลน์

5. ดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเชิงเทคนิค ตามกลุ่มเป้าหมาย
6. ดำเนินงานฝึกอบรมและบริการสื่อการเรียนรู้
7. ดำเนินงานพัฒนาและควบคุมคุณภาพบุคลากรด้านความปลอดภัย
8. ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริการเครือข่ายภาค
9. จัดทำระบบทะเบียนสมาชิก
10. ปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ศูนย์ส่งเสริมความปลอดภัยอาชีวอนามัยภูมิภาค

1. ดำเนินการถ่ายทอดงานวิชาการจากส่วนกลาง
2. ดำเนินการให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานกับสถานประกอบการ และผู้ใช้แรงงาน ในส่วนภูมิภาค
3. ดำเนินการทำงานในรูปแบบบูรณาการกับหน่วยงาน ภาคีเครือข่ายความปลอดภัยในภูมิภาค เพื่อให้บริการทางวิชาการ

4. ปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

บทที่ 3 บริบทที่เกี่ยวข้อง

สถานภาพองค์กรในปัจจุบัน

การสำรวจสถานภาพองค์กรเบื้องต้นที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ด้านทรัพยากรในการบริหาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยนำเข้าในการศึกษา วิเคราะห์ และออกแบบแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

อัตรากำลัง

ลำดับที่	สังกัด	จำนวนบุคลากรจำแนกตามระดับ (คน)							
		จ้างเหมาบริการ	ปฏิบัติกร	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	รองผู้อำนวยการ	ผู้อำนวยการ	รวม
1	ผู้บริหารระดับสูง	-	-	-	-	-	1	1	2
2	หน่วยตรวจสอบภายใน	-	-	1	-	-	-	-	1
3	สำนักบริหารกลาง - (งานเทคโนโลยีสารสนเทศ)	8	3 (1)	4	1	-	-	-	16
4	สำนักยุทธศาสตร์	2	2	1	1	-	-	-	6
5	สำนักวิจัยและพัฒนา	1	2	-	-	-	-	-	3
6	สำนักบริการวิชาการ	2	2	-	-	1	-	-	5
7	สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม	1	2	2	1	1	-	-	7
8	ศูนย์ส่งเสริมความปลอดภัยอาชีวอนามัย ภูมิภาค	-	1	-	-	-	-	-	1
รวม		14	12	8	3	2	1	1	41

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	วงเงิน (บาท)
1	พ.ศ. 2560	3,881,900.00
2	พ.ศ. 2561	2,048,000.00
รวม		5,929,900.00

ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์

ลำดับ	สังกัด	จำนวนครุภัณฑ์จำแนกตามประเภท (เครื่อง)							
		เครื่องคอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก	เครื่องพิมพ์ขาวดำ	เครื่องพิมพ์สี	เครื่องพิมพ์ขาวดำ A3	สแกนเนอร์	เครื่องสำรองไฟฟ้า	รวม
1	ผู้บริหารระดับสูง	2	1	1	-	-	-	2	6
2	หน่วยตรวจสอบภายใน	1	-	-	-	-	-	1	2
3	สำนักบริหารกลาง	11	2	5	1	-	2	11	32
4	สำนักยุทธศาสตร์	5	-	1	1	1	-	5	13
5	สำนักวิจัยและพัฒนา	2	1	-	-	-	-	2	5
6	สำนักบริการวิชาการ	4	1	1	-	-	-	4	10
7	สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม	7	1	-	5	-	-	7	20
8	ศูนย์ส่งเสริมความปลอดภัยอาชีวอนามัย ภูมิภาค	1	-	-	-	-	-	1	2
รวม		33	6	8	7	1	2	33	90

เครือข่ายการสื่อสาร

ความเร็วในการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Mbps)	
Download	Upload
100 (Shared Bandwidth)	5 (Shared Bandwidth)

ระบบสารสนเทศ

ลำดับ ที่	ระบบ	ผู้ใช้	ผู้พัฒนา
1	ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	ทุกหน่วยงาน	สำนักงานพัฒนารัฐบาล ดิจิทัล (องค์การมหาชน)
2	ระบบพูดคุยงานภายในหน่วยงานภาครัฐ	ทุกหน่วยงาน	สำนักงานพัฒนารัฐบาล ดิจิทัล (องค์การมหาชน)
3	ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์	ทุกหน่วยงาน	จ้างหน่วยงานภายนอก

ลำดับ ที่	ระบบ	ผู้ใช้	ผู้พัฒนา
4	ระบบลงเวลาเข้า - ออกการปฏิบัติงาน	ทุกหน่วยงาน	จ้างหน่วยงานภายนอก
5	ระบบรับสมัครเข้าร่วมประชุม และรับการ ฝึกอบรมหลักสูตรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน ออนไลน์	ทุกหน่วยงาน	ดำเนินการเอง
6	ระบบสารสนเทศเครือข่ายภายใน กระทรวง แรงงาน	สำนักบริหารกลาง	สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน
7	ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ	สำนักบริหารกลาง	กรมบัญชีกลาง
8	เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ของ ราชการ	สำนักบริหารกลาง	สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี
9	ระบบงบประมาณอิเล็กทรอนิกส์	สำนักยุทธศาสตร์	สำนักงบประมาณ
10	ระบบการรายงานผลการประเมินส่วน ราชการ	สำนักยุทธศาสตร์	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ
11	ระบบห้องเรียนหลักสูตรด้านความปลอดภัยฯ ออนไลน์	สำนักวิจัยและพัฒนา	จ้างหน่วยงานภายนอก
12	ระบบฐานข้อมูลตรวจติดตามการจัดทำระบบ มาตรฐานความปลอดภัยฯ	สำนักบริการวิชาการ	จ้างหน่วยงานภายนอก
13	ระบบรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์ลด สถิติอุบัติเหตุจากการทำงานให้เป็นศูนย์	สำนักส่งเสริมและ ฝึกอบรม	จ้างหน่วยงานภายนอก
14	เว็บไซต์สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน (องค์การมหาชน)	สำนักส่งเสริมและ ฝึกอบรม	ดำเนินการเอง
15	Facebook Fanpage สถาบันส่งเสริม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การ มหาชน)	สำนักส่งเสริมและ ฝึกอบรม	ดำเนินการเอง
16	แอปพลิเคชัน “Office Computer Work”	สำนักวิจัยและพัฒนา	จ้างหน่วยงานภายนอก
17	แอปพลิเคชัน “Smart Safety for SMEs”	สำนักส่งเสริมและ ฝึกอบรม	จ้างหน่วยงานภายนอก

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการขับเคลื่อนพลวัตของภาครัฐจะต้องสอดคล้อง และบูรณาการในภาพรวมของประเทศและผลประโยชน์ของประชาชนเป็นพื้นฐานสำคัญ ขณะเดียวกันประเทศจะต้องมียุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ก้าวทันกับประเทศเพื่อนบ้านและโลก การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และแผนดำเนินงานจึงต้องมีการสอดคล้องกัน เพื่อให้การพัฒนาของประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสัมฤทธิ์ผล จะกล่าวถึงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ดังนี้

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ คติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

“ความมั่นคง” บริบทที่เกี่ยวข้องหมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่งคั่งในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

“ความมั่งคั่ง” บริบทที่เกี่ยวข้องหมายถึง ประเทศมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

“ความยั่งยืน” บริบทที่เกี่ยวข้องหมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

ยุทธศาสตร์ ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ได้วางยุทธศาสตร์ 6 ด้าน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ความมั่นคง

การกำหนดยุทธศาสตร์ความมั่นคงมีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นคงในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน และความมั่นคงของมนุษย์จากภัยคุกคามทั้งที่เป็นภัยคุกคามแบบดั้งเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ให้เกิดความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติความมั่นคงทาง การทหารการมั่นคงแนวชายแดนและเกิดความมั่นคงปลอดภัยจากภัยคุกคามและภัยพิบัติในรูปแบบใหม่ ๆ อาทิ ภัยคุกคามจากการโจมตีทางไซเบอร์ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และโรคอุบัติใหม่ต่าง ๆ รวมทั้งการสร้าง ความมั่นคงด้านอาหาร น้ำ และพลังงาน โดยมีแนวทางและประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- 2) การพัฒนาศักยภาพในการป้องกันประเทศ พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
- 3) บูรณาการความร่วมมือกับต่างประเทศที่เอื้อให้เกิดความมั่นคง ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ และคุณภาพชีวิตของคนในชาติ

4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและทางทะเล

5) การบริหารจัดการความมั่นคงให้สอดคล้องกันแผนงานพัฒนาอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือประชาชน และร่วมพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ภาคการผลิต และบริการ ซึ่งมุ่งเน้นที่การพัฒนาเพิ่มผลิตภาพการผลิตตลอดห่วงโซ่มูลค่า เพื่อก้าวกระโดดไปสู่การเป็น ฐานการผลิตและบริการที่โดดเด่นในด้านเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยยกระดับสู่เกษตรสมัยใหม่ที่เป็นพื้นฐานสำคัญและเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหาร พลังงานและวัสดุชีวภาพด้วยนวัตกรรม ยกระดับศักยภาพ ภาคอุตสาหกรรม ให้แข่งขันได้บนฐานเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้า พัฒนาความหลากหลาย คุณภาพ และสร้าง เอกลักษณ์การท่องเที่ยวไทย และพัฒนา ธุรกิจบริการที่มีศักยภาพใหม่ ๆ ที่สร้างรายได้สูง ในขณะเดียวกัน การพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Society) เพื่อสร้าง ผู้ประกอบการทางธุรกิจที่พิจารณาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ขับเคลื่อนให้ธุรกิจ (From Entrepreneur to Technopreneur) สู่การเป็น “ผู้ผลิตได้ ขายเป็น” ก็มีความสำคัญต่อการเพิ่มผลิตภาพการผลิตและการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของภาคการผลิตและบริการไทยตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยต้องมุ่งพัฒนาทั้งด้าน ศักยภาพของผู้ประกอบการ และปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญ โดยแนวทางและประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ มีดังนี้

1) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ

2) การพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Society) เพื่อสร้างผู้ประกอบการทางธุรกิจ

3) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

4) การวางรากฐานที่แข็งแกร่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

การวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่การเป็น ประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นเป้าหมายในอีก 20 ปี ข้างหน้า โดย คนไทยในอนาคต ต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมทั้ง กาย ใจ สติปัญญา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีทักษะในศตวรรษที่ 21 สู่การเป็นคนไทย ที่มีทักษะสูง เป็น นวัตกรรม นักคิด และผู้ประกอบการ บนฐานของการรู้คุณค่า ความเป็นไทย มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย ความรับผิดชอบต่อสังคม และมีสุขภาวะที่ดี โดยมีแนวทางและประเด็นพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (Transformation of Culture) เพื่อสร้างคนไทยที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย

2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

3) การปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม (Transformation of Learning)

4) การพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษ (Talents)

5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

6) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

การที่ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศไทยจะต้องเป็นประเทศที่ทุกคน มีโอกาสและความเสมอภาคในทุกด้าน หรือการเป็น “สังคมแห่งโอกาส” ทั้งในมิติของการเข้าถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทรัพยากร กระบวนการยุติธรรม และบริการสาธารณะ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นหลักประกันทางสังคมที่ลดความเสี่ยงของบุคคลที่จะตกลงสู่ภาวะ ความยากจน โดยเฉพาะกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำที่สุดและผู้ด้อยโอกาส ที่ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพและโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการดังกล่าว อันจะส่งผลให้ทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศภายใต้ศักยภาพสูงสุดที่ตนเองมี รวมถึงการสร้างสังคมที่เอื้อต่อการปรับเปลี่ยนสถานะของผู้คนในสังคมผ่านการสร้างสังคมแห่งโอกาสควบคู่ไปกับการสร้างสมรรถนะทางสังคม โดยมีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของคนทุกกลุ่มในสังคม
- 2) การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางสังคมอย่างทั่วถึง
- 3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- 4) การสร้างความสมานฉันท์ในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การสร้างความเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ การบริโภคที่ยั่งยืนและการผลิตที่ยั่งยืน การดำเนินการที่สำคัญคือต้องเร่งวางระบบการอนุรักษ์ พื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพโดยการวางระบบบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการให้มีประสิทธิภาพใน 25 ลุ่มน้ำ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการจัดการขยะ สารพิษ และของเสียอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

- 1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 2) วางระบบบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการให้มีประสิทธิภาพใน 25 ลุ่มน้ำ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน
- 3) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- 4) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 6) ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

การบริหารราชการแผ่นดินจะต้องปรับเปลี่ยนขนานใหญ่ให้สามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างมีบูรณาการและมีความต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อตอบโจทยการแก้ปัญหาหลัก ๆ ของประเทศและสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ภาครัฐจะต้องจัดระบบองค์กรให้ลักษณะ เปิดกว้าง

เชื่อมโยงถึงกัน และกะทัดรัด (Open and Connected Government) โดยใช้ดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ (Zero Face to Face) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ การให้บริการแก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนและสามารถดำเนินงานร่วมกับภาคการเมืองบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ ความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ สามารถตรวจสอบได้ และมีความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ รวมทั้งจะต้องเป็นระบบที่สามารถจูงใจและดึงดูดให้คนดี คนเก่ง เข้ามารวมพลังการทำงานที่มีความมุ่งมั่นและแรงบันดาลใจในการที่จะร่วมกันพลิกโฉมประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยมีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- 2) การยกระดับงานบริการประชาชนและการอำนวยความสะดวกของภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ
- 3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ
- 4) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ในการปฏิบัติราชการและมีความเป็นมืออาชีพ
- 5) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 6) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนมากน้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทักษะคน และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- 3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- 5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ
- 6) พัฒนาระบบการดูแล และสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่ต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ

2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ซึ่งการพัฒนา 5 ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง

2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- 3) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- 4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 6) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- 7) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และ ภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ และ

แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและอำรงค้ำไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- 2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือ ภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
- 3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- 4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล
- 5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่อง การลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคณะมนตรีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- 2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ
- 4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- 5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม
- 6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ
- 2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง
- 3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- 4) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 5) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ
- 6) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ ซึ่งการพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
- 2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

3) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน โดยมี แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้ เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

2) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่น ๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้

ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
- 2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
- 3) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
- 4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
- 5) เปิดประตูการค้า และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- 6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
- 7) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- 8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
- 9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และด้านการต่างประเทศ
- 10) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี รัฐบาลนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 เป็นนโยบายด้านต่าง ๆ ที่ต้องการสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรการปกครองทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงประเทศ เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ครอบคลุมปัญหาทั้งระยะเฉพะหน้าที่ต้องทำทันที ระยะกลางที่จะทำต่อไปหรือต้องรอการใช้บังคับกฎหมาย และระยะยาว ซึ่งแม้จะไม่เห็นผลสำเร็จในเวลาอันใกล้ แต่รัฐบาลจะวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้าเข้ามาพิจารณารับช่วงได้อย่างต่อเนื่อง และประการสำคัญคือ ต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจน รู้ล่วงหน้าว่าประเทศจะก้าวไปทางไหน จะมีอะไรเกิด หรือไม่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้เพื่อจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้อง ประกอบด้วย

- 1) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
- 3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- 4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- 5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
- 6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 7) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน

10) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

11) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558 - 2564

วิสัยทัศน์ “ชาติมีเสถียรภาพและเป็นปึกแผ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปลอดภัยจากภัยคุกคามข้ามพรมแดน พร้อมเผชิญวิกฤติการณ์ มีบทบาทเชิงรุกในประชาคมอาเซียน และดำเนินความสัมพันธ์กับนานาประเทศอย่างมีดุลยภาพ”

ส่วนที่ 1 นโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ

1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2) สร้างความเป็นธรรม ความปรองดอง และความสมานฉันท์ในชาติ

3) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป

4) จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน

5) สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

6) ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

7) จัดระบบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง

8) เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน

9) เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน

10) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

11) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

12) เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร

13) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

14) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

15) พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ

16) เสริมสร้างดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

วิสัยทัศน์ “ทรัพยากรมนุษย์มีคุณค่าสูง สู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน”

แบ่งการดำเนินการเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์เป็น 4 ช่วง ๆ ละ 5 ปี ดังนี้

ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2560 – 2564) Productive Manpower

เป็นยุคของรากฐานด้านแรงงานที่เป็นมาตรฐานสากล โดยการขจัดอุปสรรคด้านแรงงานในการพัฒนาประเทศ จัดระเบียบแรงงานต่างด้าว (Zoning) เร่งพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานด้านแรงงานให้เป็นสากล มุ่งเน้นให้แรงงานทุกคนได้รับการคุ้มครองทางสังคมและมีความปลอดภัย เดินหน้าขับเคลื่อนแผนการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของทรัพยากรมนุษย์ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เร่งรัดการรับมือกับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน รวมถึงส่งเสริมให้แรงงานไทยเป็นหัวหน้างาน มีทักษะที่หลากหลาย (Multi-Skill) เติมทักษะใหม่ (Re-Skill) และเติมทักษะด้าน STEM ให้แก่แรงงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านในโลกของการทำงานที่ราบรื่น (Smooth Transition) ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะถัดไป และพร้อมเผชิญต่อความท้าทายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อรองรับการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะการเป็นแรงงานในยุค Thailand 4.0

ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2565 – 2569) Innovative Workforce

เป็นยุคของทรัพยากรมนุษย์ของประเทศที่เป็นประชาชนของโลก (Global Citizen) เพื่อให้แรงงานสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพรองรับต่อ Thailand 4.0 อย่างเต็มรูปแบบ ปรับปรุง กฎระเบียบต่าง ๆ ด้านแรงงานให้มีความยืดหยุ่นรองรับรูปแบบการจ้างงานใหม่ในยุคดิจิทัล การสร้างระบบการจ้างงานที่เอื้อต่อแรงงานสูงวัยอย่างครบวงจร ทั้งตำแหน่งงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ รวมทั้งการพัฒนาแรงงานให้มีความพร้อมในการทำงานภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และการจ้างงานข้ามแดน

ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2570 – 2574) Creative Workforce

เป็นยุคของทรัพยากรมนุษย์ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่การทำงาน เพื่อสร้างความยั่งยืนด้านแรงงานสู่ความยั่งยืนในการดำรงชีวิต เพื่อให้บรรลุวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบของสหประชาชาติ (SDGs) เป้าหมายข้อที่ 8 “ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ (Full Employment) และมีผลิตภาพ (Productivity) และการมีงานที่มีคุณค่าถ้วนหน้า (Decent Work)” และเพื่อให้กำลังแรงงานมีทักษะด้าน STEM ทักษะ R&D และมีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่การทำงาน เมื่อดำเนินการดังนี้แล้วผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ ประเทศไทยบรรลุวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบของสหประชาชาติ (SDGs) การจ้างงานเต็มที่ (Full Employment) และมีผลิตภาพ (Productivity) และการมีงานที่มีคุณค่าถ้วนหน้า (Decent Work)

ช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2575 – 2579) Brain Power

เป็นยุคของสังคมการทำงานแห่งปัญญา โดยการเพิ่มจำนวนทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะด้าน STEM เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ และใช้สติปัญญาในการทำงานที่มีมูลค่าสูง (High

Value) เพื่อให้มีรายได้สูง (High Income) ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ ประเทศสามารถหลุดพ้นจากกับดัก รายได้ปานกลาง (Middle Income Trap: MIT) ด้วยทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน

จุดเริ่มต้นของการเข้าสู่ ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2560 – 2564) Productive Manpower ซึ่งเป็นช่วงของการ สร้างรากฐานการดำเนินงานด้านแรงงานให้เป็นมาตรฐานสากลเป็นสิ่งสำคัญมาก เพื่อรองรับความท้าทายจะส่งผล ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงาน รูปแบบการทำงาน และเกิดอาชีพใหม่ ๆ ที่ต้องการทักษะที่แตกต่าง ออกไปจากในปัจจุบัน จึงได้กำหนดวาระปฏิรูปแรงงาน 8 วาระ ประกอบด้วย มิติภายใน 3 วาระ และมิติภายนอก 5 วาระ ดังนี้

มิติภายในองค์กร

วาระปฏิรูปที่ 1 การปฏิรูปบทบาทกระทรวงแรงงาน

วางเป้าหมายให้กระทรวงแรงงานเป็นองค์กรชั้นนำการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ สิ่ง สำคัญที่สุดที่จะนำพาองค์กรไปให้ถึงเป้าหมายนี้ คือ การปฏิรูปบทบาทกระทรวง ในทั้ง 3 มิติ คือ มิติโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ที่ต้องทันสมัย พร้อมการปฏิบัติการกิจใหม่ ๆ และท้าทาย มิติบุคลากรกระทรวงแรงงาน ที่ต้องก้าว ทันการเปลี่ยนแปลง มิติกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ต้องเป็นกลไกสนับสนุนการทำงานแนวใหม่มีความ ยืดหยุ่นสูง มีความคล่องตัว

วาระปฏิรูปที่ 2 Zero Corruption

ร่างยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้ กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยใสสะอาดไทยทั้งชาติด้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)” โดย มีเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ว่า “ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50” ซึ่งประเทศไทยจะบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์นี้ได้ ทุกส่วน ราชการต้องช่วยกันดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้น กระทรวงแรงงานจึงได้กำหนดวาระปฏิรูปแรงงาน เรื่อง Zero Corruption ขึ้น เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายชาติ

วาระปฏิรูปที่ 3 Information Technology

มุ่งหมายให้กระทรวงแรงงานเป็นองค์กรดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการประกอบธุรกิจ (Doing Business) เพื่อสร้างความโปร่งใส ลดโอกาสการทุจริต คอร์รัปชัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีเสถียรภาพ ระบบจัดการฐานข้อมูล และเชื่อมโยงฐานข้อมูลพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานภายในองค์กร (Back Office Platform) และพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์ (Front Office Platform) ตลอดจนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย

มิติภายนอกองค์กร

วาระปฏิรูปที่ 4 Safety Thailand

ส่งเสริมความปลอดภัยอาชีวอนามัย มีการบูรณาการผ่านกลไกประชารัฐ ดำเนินงานเชิงรุกด้วยมาตรการ สร้างจิตสำนึก (Safety Mind) มาตรการความปลอดภัยของชีวิต (Safety of Life) มาตรการสร้างเครือข่าย

(Safety Network) เพื่อเป้าหมายสูงสุด คือ “ประเทศไทยปลอดภัย (Safe Work Safe Health Safe Life: Safety Thailand)”

วาระปฏิรูปที่ 5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานและแรงงานผิดกฎหมาย

การตระหนักถึงผลกระทบของปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงาน ปัญหาแรงงานต่างด้าว และการใช้แรงงานผิดกฎหมายที่มีต่อความมั่นคงและความเชื่อมั่นของประเทศไทย ซึ่งส่งผลไปถึง ภาคเศรษฐกิจอีกด้วย เพื่อเป็นการสร้างระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาแบบครบวงจร เป้าหมายหลัก คือ ปัญหาแรงงานบังคับและปัญหาการค้ำมนุษย์ต้องหมดไปจากประเทศไทย

วาระปฏิรูปที่ 6 การเพิ่มผลิตภาพแรงงานสู่ Thailand 4.0

ตามทิศทางของการพัฒนาประเทศไทยว่า มุ่งสู่ “Thailand 4.0” ซึ่งการก้าวไปสู่จุดหมายนั้น “ทรัพยากรมนุษย์” เป็นปัจจัยที่สำคัญ กล่าวคือ จะต้องเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีผลิตภาพสูง

วาระปฏิรูปที่ 7 มิติใหม่ของการส่งเสริมการมีงานทำ

เพื่อเป็นการเชื่อมโยงกับวาระที่ 3 การเพิ่มผลิตภาพแรงงานสู่ Thailand 4.0 เนื่องด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศย่อมมีจุดหมายสำคัญอยู่ที่ “การมีงานทำถ้วนหน้า” เพราะจะเป็นปัจจัยให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดการขับเคลื่อนด้วยกำลังซื้อภายในประเทศ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศไทยปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (ทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะไม่ตรงตามความต้องการของภาคเศรษฐกิจ) และประเทศไทยยังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ทำให้กระทรวงแรงงานต้องมาปรับบทบาทภารกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำใหม่ สร้างมิติใหม่โดยนอกจากจะส่งเสริมการมีงานทำให้กลุ่มแรงงานทั่วไป และยังมีมุ่งให้แรงงานผู้สูงอายุและผู้พิการมีงานทำ และยังไปเตรียมทรัพยากรมนุษย์ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อขจัดปัญหาอุปสรรคด้านการขาดแคลนแรงงานเชิงคุณภาพอีกด้วย

วาระปฏิรูปที่ 8 ยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ

กลุ่มเป้าหมายสำคัญอีกกลุ่มหนึ่งและยังเป็นกลุ่มที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไทย คือ กลุ่มแรงงานนอกระบบ ซึ่งมีจำนวนถึง 25 ล้านคน กลุ่มคนเหล่านี้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีทักษะฝีมือในระดับล่าง โดยมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบอย่างครบวงจร ทั้งการส่งเสริม การคุ้มครอง และการพัฒนา และการสร้างความเข้มแข็งที่สอดคล้องกับนวัตกรรมใหม่ ตลอดจนสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย

แผนงานเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

เพื่อธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยเทิดทูน พิทักษ์ และรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์มิให้มีผู้ใดล่วงละเมิด เสริมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณและจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ น้อมนำแนวพระราชดำริไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม และดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy: SEP)

แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)

วิสัยทัศน์ “แรงงานมีศักยภาพสูง มีคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ

1. การเพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ
2. คุ้มครองและส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. พัฒนาระบบทรวงให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างบูรณาการ เพื่อการบริหารจัดการและให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมความร่วมมือแรงงานระหว่างประเทศ

ค่านิยมหลัก

P: มุ่งมั่นทำงานเป็นทีมเชิงรุก (Proactive Teamwork)

L: ใฝ่เรียนรู้ (Lifelong Learning)

S: มีจิตบริการ (Service Mind)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยีในการสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน เพื่อสร้างความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร ด้วยหลักธรรมาภิบาล และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อบูรณาการสารสนเทศที่ทันสมัย มีเสถียรภาพ

แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 -2564)

วิสัยทัศน์ “มุ่งมั่นเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกัน เพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัย”

พันธกิจครอบคลุมในด้านพัฒนามาตรการเชิงส่งเสริมและป้องกันรณรงค์ให้แรงงานได้รับการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับ สิทธิ หน้าที่ เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายรวมทั้งความร่วมมือระหว่างเครือข่ายพัฒนาการ การบริหารจัดการและการดำเนินงาน ตลอดจนกำกับ ควบคุม ดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์หลัก สร้างความตระหนักและจิตสำนึกที่เสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันในทุกภาคส่วนและเกิดความร่วมมือผลักดันงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตัวชี้วัดหลักที่แสดงถึงความสัมฤทธิ์ผล คือ อัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน และจำนวนภาคส่วนที่มีบทบาทสร้างความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน โดยประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้

ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การส่งเสริม กำกับ ดูแล และพัฒนามาตรการ
เชิงป้องกันด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัย การส่งเสริมความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายด้าน
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการพัฒนากลไกการบริหารจัดการด้าน
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

**แผนยุทธศาสตร์สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(องค์การมหาชน) (พ.ศ. 2560 - 2564)**

วิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนา มาตรฐาน องค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม
ด้านความปลอดภัยในการทำงาน สู่อาเซียน ภายในปี 2562 - 2566”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างส่วนร่วมประชารัฐ ส่งเสริมงานวิจัย และวิชาการ มุ่งสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืน
เป้าประสงค์หลักที่ 1 มีมาตรฐานส่งเสริมการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมใน
การทำงานเพื่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน จากการมีส่วนร่วมประชารัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ตีตลาดทางปัญญาพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัย ตอบสนองอุตสาหกรรม
Thailand 4.0

เป้าประสงค์หลักที่ 2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านความปลอดภัยที่เชื่อมโยงระหว่างภาคอุตสาหกรรมและ
สถาบันการศึกษาที่ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบาย Thailand 4.0

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมคุณภาพการให้บริการ พัฒนาความเข้มแข็งเครือข่ายความปลอดภัย
เป้าประสงค์หลักที่ 3 มีแหล่งบริการวิชาการในพื้นที่เป้าหมาย โดยความร่วมมือกับเครือข่ายที่มี
ประสิทธิภาพการให้บริการ ซึ่งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(องค์การมหาชน) ให้การยอมรับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับทัศนคติ พัฒนาพฤติกรรม สร้างแรงงานปลอดภัย สุขภาพอนามัยดี
เป้าประสงค์หลักที่ 4 คนทำงานเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการป้องกันอันตรายก่อนเกิดเหตุ
นำไปสู่การมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างระบบงานและการจัดการภายในองค์กร เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สถาบัน
ส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

เป้าประสงค์หลักที่ 5 สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(องค์การมหาชน) มีความโดดเด่นในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ทันสมัย และขับเคลื่อนการดำเนินงาน
อย่างมีธรรมาภิบาล

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงแรงงาน ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 Citizen Experience Transformation เรียนรู้พฤติกรรมประชาชน เพื่อการปรับเปลี่ยนบริการดิจิทัล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) รูปแบบการให้บริการได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลมากขึ้น
- 2) ความพึงพอใจจากปฏิสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับและผู้ให้บริการ
- 3) ต้นแบบศูนย์แปลงรูปประสบการณ์ผสานบริการทั้งแบบดิจิทัลและสัมผัสแห่งมนุษย์
- 4) ต้นแบบการบริหารความรู้เชิงวิเคราะห์และระบบอัจฉริยะด้านทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 Digital Service Delivery Transformation ยกระดับการส่งมอบบริการดิจิทัลสู่ประชาชน

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) กระทรวงแรงงานมีบริการดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริง
- 2) กระทรวงแรงงานมีบุคลากรที่มีความเข้าใจและมีความสามารถในการตอบสนองถึงความต้องการของผู้รับบริการด้านดิจิทัลอย่างแท้จริง

3) กระทรวงแรงงานมีกระบวนการส่งมอบบริการด้านดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ตรงตามมาตรฐานและเป็นไปตามแนวทางของธรรมาภิบาลด้านดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 Culture Transformation การพัฒนาเพื่อการแปลงรูปวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) มีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านดิจิทัลที่รองรับต่อการแปรรูปกระบวนการทำงานเชิงดิจิทัลเพิ่มขึ้น
- 2) มีความร่วมมือระหว่าง 2 หน่วยงานขึ้นไปทั้งภายในและภายนอกกระทรวงแรงงานในการบูรณาการกระบวนการเพิ่มขึ้น

3) มีการแปรรูปกระบวนการที่ข้ามผ่านขอบเขตแบบกายภาพ (Physical) และดิจิทัล (Digital) เพิ่มขึ้น

4) มีวัฒนธรรมในการตัดสินใจโดยอ้างอิงข้อมูลเชิงปริมาณเป็นฐานในการตัดสินใจของผู้บริหารเพิ่มขึ้น

5) บุคลากรมีค่านิยมในการทำงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 Internal Process Transformation การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย

เป้าหมายยุทธศาสตร์

1) กระทรวงแรงงานมีแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงบทบาทปฏิบัติด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ขั้นตอนกระบวนการทำงานส่งผลให้การดำเนินงานด้านดิจิทัลสามารถขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงแรงงานได้อย่างเต็มรูปแบบก้าวสู่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) อย่างสมบูรณ์

2) กระทรวงแรงงานมีกรอบแนวทางเพื่อดำเนินการ เพื่อการดิจิทัลกระบวนการทำงาน (Process Digitization) และจัดการปรับเปลี่ยนมุ่งสู่องค์กรดิจิทัล (Digitization-Digitalization)

3) กระทรวงแรงงานมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการดำเนินงานแบบอัตโนมัติ (Automation) และปฏิรูปการดำเนินงานสู่การดำเนินงานแบบอัจฉริยะ (Smart Operation) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning

Organization) และบุคลากรมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) สามารถใช้ประโยชน์ข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดในองค์กรเชิงสังเคราะห์สนับสนุนภารกิจของกระทรวงแรงงาน (Analytical Organization) ได้อย่างชาญฉลาดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

4) บุคลากรทุกระดับของกระทรวงแรงงาน กำลังคนในธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Startup) กลุ่มประชากรแรงงาน และประชาชนทั่วไป มีทักษะและความเชี่ยวชาญดิจิทัลเพื่อสร้างสรรค์บริการด้านแรงงานรูปแบบใหม่ และทักษะที่ประชากรยุคดิจิทัลที่จำเป็นต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เหมาะสมทุกปี

5) ประชาชน ธุรกิจภาคเอกชน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับการบริการจากกระทรวงแรงงานมีความพึงพอใจในการรับบริการสูงขึ้น อันเนื่องมาจากความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการของกระทรวงแรงงาน

6) กระทรวงแรงงานมีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเชื่อมโยงรัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) และบริการดิจิทัล (Digital Service) ที่เป็นเลิศ

กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และแผนดำเนินงานต้องการสอดคล้อง และไม่ขัดแย้งกับหลักกฎหมาย เพื่อให้การพัฒนาของประเทศเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน จะกล่าวถึงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

หมวด 4 หน้าที่ของปวงชนชาวไทย

มาตรา 41 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(1) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ

มาตรา 59 รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก

หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา 74 รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัย และให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มี หรือส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน

รัฐพึงจัดให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

หมวด 16 การปฏิรูปประเทศ

มาตรา 257

(2) สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ

มาตรา 258

ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

(1) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน และการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

(2) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชน

(3) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบการดำเนินงานของรัฐและแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ โดยต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน

(4) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา

ฉ. ด้านเศรษฐกิจ

(1) จัดอุปสรรคและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อให้ประเทศชาติและประชาชนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ อย่างยั่งยืน โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

(2) สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2560 ตราขึ้นเพื่อให้การปฏิรูปประเทศดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ. 2560 โดย

1) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ

2) สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ

3) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ทั้งนี้ จะสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยให้มีแผนการปฏิรูปประเทศ เพื่อกำหนดกลไก วิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ 11 ด้าน (ตามมาตรา 8) ประกอบด้วย

- 1) ด้านการเมือง
- 2) ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
- 3) ด้านกฎหมาย
- 4) ด้านกระบวนการยุติธรรม
- 5) ด้านการศึกษา
- 6) ด้านเศรษฐกิจ
- 7) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8) ด้านสาธารณสุข
- 9) ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 10) ด้านสังคม
- 11) ด้านอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

คณะกรรมการปฏิรูปประเทศแต่ละด้าน จะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศในด้าน ต่าง ๆ และคณะกรรมการปฏิรูปสามารถเชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศในด้านนั้น เข้าร่วมชี้แจง หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการดำเนินการ รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีการที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและแสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะได้โดยสะดวก และทั่วถึง

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานในฐานะหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง (หากการดำเนินการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศ แล้วเสร็จ) ให้เป็นไปตามแผนการปฏิรูปประเทศ เพื่อให้การปฏิรูปประเทศบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดกับบุคคลที่ใช้คอมพิวเตอร์กระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นการทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่ทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือระบบได้ทำตามคำสั่งผิดพลาดไป อีกทั้งการใช้วิธีการอันใด ๆ ที่เป็นการเข้าระบบคอมพิวเตอร์ แก้ไข หรือทำลายข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่น รวมถึงเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือเป็นข้อมูลที่มีลักษณะลามกอนาจาร อันส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ไม่ว่าตัวผู้กระทำความผิดจะอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือเป็นคนต่างชาติ ถ้าผู้เสียหายมีการร้องขอให้ลงโทษ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษภายในราชอาณาจักรไทยตามพระราชบัญญัตินี้ เริ่มบังคับใช้เมื่อ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐในฐานะผู้ให้บริการ อยู่ในหมวด 2 ว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ดังนี้

มาตรา 26 ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และเฉพาะคราวก็ได้ ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ให้บริการนับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลง ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ทั้งนี้ ประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 มีการนิยาม “ผู้ให้บริการ” ที่ครอบคลุมทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชน ไม่เฉพาะแต่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต หรือ Internet Service Provider: ISP 3 อย่างเดียว แต่หมายรวมถึง

ผู้ประกอบการธุรกิจโทรคมนาคม

ระบบโทรศัพท์ ระบบดาวเทียม ระบบวงจรเช่า หรือบริการสื่อสารไร้สาย

องค์กรหรือหน่วยงานที่จัดตั้ง และให้บริการเครือข่าย Internet, Intranet และ Extranet ทั้งผ่านสายและไร้สาย รวมถึงร้านอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการประชาชน

สถาบันการศึกษา

ผู้ให้บริการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ หรือให้เช่าบริการโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ (Host Service Provider)

ผู้ให้บริการข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านโปรแกรมต่าง ๆ เช่น Web Board หรือ Web Service ต่าง ๆ

ตามประกาศแนบท้ายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. 2550 ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ซึ่งผู้ให้บริการ “ข้อมูลอินเทอร์เน็ตบนเครื่องผู้ให้บริการเว็บ” มีหน้าที่ต้องเก็บรักษา มีดังต่อไปนี้

ข้อมูล log ที่บันทึกเมื่อมีการเข้าถึงเครื่องผู้ให้บริการเว็บ

ข้อมูลวัน และเวลาการติดต่อของเครื่องที่เข้ามาใช้บริการและเครื่องให้บริการ

ข้อมูลหมายเลขชุดอินเทอร์เน็ตของเครื่องคอมพิวเตอร์ผู้เข้าใช้ที่เชื่อมต่ออยู่ในขณะนั้น

ข้อมูลคำสั่งการใช้งานระบบ

ข้อมูลที่บ่งบอกถึงเส้นทางในการเรียกดูข้อมูล (URI: Uniform Resource Identifier)

พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

ด้วยเหตุผลที่ว่า ตามที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้น ภายหลังจากที่กฎหมายฉบับดังกล่าวได้ใช้บังคับในระยะเวลาหนึ่งปรากฏว่าหลายภาคส่วนเสนอให้มีการทบทวนหลักการของกฎหมาย อันเนื่องมาจากประเด็นปัญหาทั้งทางข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายในทางปฏิบัติ ไม่ว่าจะโดยผลจากพัฒนาการทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รูปแบบการกระทำความผิดที่หลากหลาย การบังคับใช้กฎหมายและการตีความที่คลาดเคลื่อนไปจากเจตนารมณ์ พนักงาน

เจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอและขาดการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการขาดหลักกฎหมายที่เอื้อต่อการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ อันล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อ การป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ทั้งยังกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนประกอบการในประเทศไทยซึ่ง กระทบต่อเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศอีกด้วย

พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 และจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 โดย สรุปลงสาระสำคัญ ดังนี้

- ผู้ใดส่งอีเมลล์ให้แก่บุคคลอื่นก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ โดยไม่สามารถบอกเลิกหรือแจ้งยกเลิกได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 200,000 บาท

- การกระทำความผิด เป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 - 7 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 - 140,000 บาท

- ถ้าเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 - 4 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 - 200,000 บาท

- การกระทำความผิด เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 10 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท

- การกระทำความผิด โดยมีได้มีเจตนาฆ่า แต่เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ 5 - 20 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 - 400,000 บาท

- ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* ทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

* นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งเกิดความเสียหายต่อประเทศ

* นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

* นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ที่มีลักษณะอันลามก

- ให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิด รับโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิด

- ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลง ภาพของผู้อื่น นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท

- กระทำต่อภาพของผู้ตาย และการกระทำนั้นน่าจะทำให้บิดามารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่รองรับผลทางกฎหมายของการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ในทางแพ่งและพาณิชย์ ที่ดำเนินการโดยใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ธุรกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดมิให้นำพระราชบัญญัตินี้ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับ (ได้แก่ พระราชกฤษฎีกากำหนดประเภทธุรกรรมทางแพ่งและพาณิชย์ ที่ยกเว้นมิให้นำกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้บังคับ พ.ศ. 2549) ตลอดจนการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ เช่น คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน การประกาศ หรือการดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ก็ให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมาย เช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มาตราที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชการในการปฏิบัติ 2 มาตรา และเพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้นได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติม ดังนี้

มาตรา 25 ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดที่ได้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้สันนิษฐานว่าเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้

และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา เรียกว่า พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยวิธีการแบบปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2553

มาตรา 35 คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน การประกาศหรือการดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ และให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ หรือให้หน่วยงานของรัฐออกระเบียบเพื่อกำหนดรายละเอียดในบางกรณีด้วยก็ได้

และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา เรียกว่า พระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. 2549

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีแบบประเมินประกอบการพิจารณาการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา 7 ในพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. 2549 โดยให้หน่วยงานของรัฐ “ประเมินตนเอง” ในหัวข้อต่าง ๆ

โดยสรุปแล้ว พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กฎหมาย ฉบับนี้ตราขึ้นเพื่อรองรับผลทางกฎหมายของข้อความหรือนิติกรรมสัญญาที่อยู่ในรูปของ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลทางกฎหมายที่แน่นอนเทียบเท่ากับนิติกรรมสัญญา หรือผลผูกพันที่ตกลงหรือทำการผ่านกระดาษ โดยมีประกาศของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรองรับการดำเนินงานธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์อีกหลายฉบับ ประกอบด้วย

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การรับรองสิ่งพิมพ์ออก พ.ศ. 2555
- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หน่วยงานรับรองสิ่งพิมพ์ออก พ.ศ. 2555
- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำหรือแปลงเอกสารและข้อความให้อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2553

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวทางการจัดทำนโยบาย (Certificate Policy) และแนวปฏิบัติ (Certificate Practice Statement) ของผู้ให้บริการออกใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ (Certificate Authority) พ.ศ. 2552

อีกทั้งมี พระราชกฤษฎีกาอีกหลายฉบับ ประกอบด้วย

พระราชกฤษฎีกากำหนดประเภทธุรกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ที่ยกเว้นมิให้นำกฎหมายว่าด้วย ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้บังคับ พ.ศ. 2549

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. 2549

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. 2553

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. 2553

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2551

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2552

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555

- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หลักเกณฑ์ การพิจารณาการลงโทษปรับทาง ปกครองสำหรับผู้ประกอบธุรกิจให้บริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2554

- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 1/2552 เรื่อง การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ตามบัญชี ก ที่ไม่ต้องแจ้งให้ทราบก่อนให้บริการ

- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 2/2552 เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ว่าด้วย การควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 3/2552 เรื่อง นโยบายและมาตรการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางระบบสารสนเทศในการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สรข. 4/2552 เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2551
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยวิธีการแบบปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2553
- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ประเภทธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และหลักเกณฑ์การประเมินระดับผลกระทบของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีแบบปลอดภัย พ.ศ. 2555
- ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศตามวิธีการแบบปลอดภัย พ.ศ. 2555

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

ปัจจุบันนี้มีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมาก อีกทั้งในการอนุญาตบางเรื่องจะมีกฎหมายหลายฉบับที่มีความเชื่อมโยงผูกพันกัน การประกอบกิจการของประชาชนภาคเอกชน หรือประชาชนก็จะต้องขออนุญาตในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวจากส่วนราชการหลายแห่ง นอกจากนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลา กำหนดรายละเอียดของเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นที่จะต้องใช้ยื่นเพื่อประกอบการพิจารณา รวมถึงไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน จนทำให้เป็นการสร้างภาระและเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตเพื่อดำเนินการต่าง ๆ เกินสมควร เพื่อให้การบริการและข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขออนุญาต ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตามหลักของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมครั้งที่ 25/2557 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ตามมาตรา 7 ได้กำหนดให้ “ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน...” โดยมีเป้าหมายเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ลดต้นทุนของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ สร้างให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เปิดเผยขั้นตอน ระยะเวลาให้ประชาชนทราบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายจัดทำ “คู่มือสำหรับประชาชน” ในเรื่องของการอนุญาตทุกประเภท เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจถึงรายละเอียดของเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ยื่น รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน และประชาชนก็ต้องยื่นคำขออนุญาตตามคู่มือสำหรับประชาชนในเรื่องนั้น ๆ

สำหรับการเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน ให้ผู้ที่จะมียื่นคำขออนุญาตทราบนั้น เมื่อหน่วยงานของรัฐใดได้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเสร็จเรียบร้อยแล้ว หน่วยงานของรัฐนั้นจะต้อง “ปิดประกาศ” คู่มือสำหรับประชาชนไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขออนุญาตในเรื่องนั้น ๆ และ “เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์” ด้วย

ทั้งนี้ หากประชาชนต้องการที่จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำสำเนาให้โดยอาจจะคิดค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

ทั้งนี้ ปัจจุบัน “คู่มือสำหรับประชาชน” ได้มีการรวบรวม และเผยแพร่ในลักษณะศูนย์กลางที่ใช้ชื่อว่า “ศูนย์รวมข้อมูลเพื่อติดต่อราชการ” เพื่อเป็นศูนย์กลางในการสืบค้นบริการภาครัฐ จะกล่าวถึงในลำดับถัดไป

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีหลักการที่สำคัญในส่วนของข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ดังนั้น วิธีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงได้บัญญัติให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว และลักษณะของข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งข้อมูลข่าวสารของราชการมีหลายลักษณะแตกต่างกันตามสภาพและความสำคัญ โดยแบ่งได้ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

ข้อมูลข่าวสารอื่นของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดหาให้เมื่อประชาชนมีคำขอ

เอกสารประวัติศาสตร์

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้อำนาจ “คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ” กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจดู ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู มีสาระสำคัญดังนี้

ต้องมีสถานที่เฉพาะเพื่อที่ประชาชนจะทำการตรวจดู และศึกษาข้อมูล ข่าวสารได้โดยสะดวกตามสมควร ตามกำลังบุคลากรและงบประมาณ ทั้งนี้ เพื่อความเป็นส่วนตัวในการตรวจดูและศึกษา

ต้องจัดให้มีดัชนีที่มีรายละเอียดเพียงพอให้ประชาชนสามารถตรวจดูเองได้โดยสะดวก

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ตรวจดู ประชาชนต้องสามารถตรวจดูเองได้โดยสะดวก

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าจำเป็นต้องมีระเบียบการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการเข้าใช้บริการ หรือความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานของรัฐอาจกำหนดระเบียบได้ โดยคำนึงถึงความสะดวกในการตรวจดูของประชาชนด้วย

การจัดสถานที่ให้ประชาชนเข้าตรวจดู อาจจัดไว้ที่ห้องสมุดของหน่วยงานอื่น หรือสถานที่ของเอกชนที่อยู่ใกล้เคียงกับที่ตั้งของหน่วยงานของรัฐนั้นก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระบุไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 7 และมาตรา 9

ข้อมูลดังกล่าวหน่วยงานของรัฐต้องมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการในช่องทางต่าง ๆ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ 1) ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา 2) จัดพิมพ์เพื่อไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร 3) หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ทั้งนี้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังได้ออกประกาศข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ ตามมาตรา 9 อีก 3 ฉบับ ประกอบด้วย

ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา 9 (8)

ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 (8)

ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (8)

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ของราชการ ของสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี ได้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ผ่านทางเว็บไซต์ โดยมีการจัดหมวดหมู่ “ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้” ตามข้อกำหนดของบทบัญญัติตามกฎหมาย ดังนี้

- ดัชนีรวม มาตรา 7 / มาตรา 9
- ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7
- โครงสร้างองค์กร ม.7 (1)
- อำนาจหน้าที่ ม.7 (2)
- สถานที่ติดต่อ ม.7 (3)
- กฎ มติ คณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้อง ม.7 (4)
- ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9
- ผลการพิจารณา ม.9 (1)
- นโยบายหรือการตีความ ม.9 (2)
- แผนงาน โครงการ งบประมาณ ม.9 (3)
- คู่มือหรือคำสั่ง ม.9 (4)
- สิ่งพิมพ์มาตรา 7 วรรคสอง ม.9 (5)
- สัญญาสัมปทาน ม.9 (6)
- มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายฯ ม.9 (7)
- ข้อมูลข่าวสารอื่นที่คณะกรรมการกำหนด ม.9 (8)
- ประกาศประกวดราคา สอบราคา

- สรุปผลการจัดซื้อ (แบบ สขร.1)
- ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

แนวโน้ม และภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และในอนาคตอันใกล้ ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวให้เกิดมูลค่าตามนโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งช่วยรู้เท่าทันเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีที่อาจเกิดขึ้นกับสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ได้ จึงสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดังกล่าวประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้เป็นอย่างดี โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

e-Government

e-Government หรือที่เรียกกันว่า รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิธีในการบริหารจัดการของภาครัฐในแบบสมัยใหม่ ซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายทางการสื่อสาร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้แก่ภาครัฐ โดยเป็นการปรับปรุงด้านการให้บริการแก่ประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ประชาชนได้มีความใกล้ชิดกับภาครัฐมากยิ่งขึ้น หากพิจารณาจากผู้รับบริการนั้น สำหรับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์แล้วผู้รับบริการประกอบด้วย

ภาครัฐกับประชาชน (Government to Citizen: G2C) จะเป็นการให้บริการโดยตรงระหว่างภาครัฐสู่ประชาชน ซึ่งประชาชนสามารถที่จะดำเนินธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายสารสนเทศของภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียน, การจ่ายค่าปรับ, การชำระค่าภาษี หรือแม้กระทั่งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ของประชาชนและผู้ลงคะแนนเสียง และการค้นหาข้อมูลของทางภาครัฐที่ให้บริการผ่านทางเว็บไซต์แบบออนไลน์

ภาครัฐกับเอกชน (Government to Business: G2B) จะเป็นการให้บริการที่ภาครัฐอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง มีความเป็นธรรม และโปร่งใส ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน, การจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์, การจดทะเบียนทางการค้า, การชำระภาษี, การนำเข้าและส่งออก ตลอดจนการส่งเสริมการลงทุน และการช่วยเหลือผู้ประกอบการทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง

ภาครัฐกับภาครัฐ (Government to Government: G2G) จะเป็นการให้บริการที่ภาครัฐให้บริการกับภาครัฐด้วยกัน เช่น การใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศที่มีการลงลายมือชื่อเป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการเพิ่มความรวดเร็วและอำนวยความสะดวกในการส่งเอกสารระหว่างกันของภาครัฐ หรือการบริการคลาวด์ของหน่วยงานภาครัฐ

ภาครัฐกับข้าราชการและพนักงานของภาครัฐ (Government to Employee: G2E) เป็นการสร้างระบบเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็น ระบบการพัฒนาของบุคลากรจากภาครัฐ, ระบบสวัสดิการ, ข้อบังคับในการปฏิบัติงานทางราชการ ตลอดจนระบบที่ปรึกษาทางกฎหมาย เป็นต้น

ทั้งนี้ องค์การสหประชาชาติ ได้ให้ความสำคัญบริการอิเล็กทรอนิกส์สู่ประชาชน การให้บริการออนไลน์ จากเว็บไซต์ของหน่วยงานราชการหรือองค์กรที่รับผิดชอบในภารกิจ 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการศึกษา (Education), ด้านสุขภาพ (Health), ด้านการเงิน (Finance), ด้านสวัสดิการสังคม (Social Welfare), ด้านข้อมูลแรงงาน (Labour Information) และด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

Joint-Up Government

Joint-Up Government เป็นแนวทางการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐที่ต้องการให้บริการประชาชนแบบไร้ตะเข็บรอยต่อ (Seamless) ที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของบริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ความท้าทายหนึ่งของ Joint-Up Government คือ การบูรณาการร่วมกันของบริการภาครัฐที่มีการให้บริการสู่ประชาชน ทั้งในภารกิจของแต่ละหน่วยงาน และบูรณาการสู่ภาพรวมของประเทศ (National Government) ทั้งนี้ หากพิจารณาบริการประชาชนที่มีลำดับความสำคัญสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) กำหนดไว้

งานบริการประชาชนที่มีลำดับความสำคัญสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) นั้นจะเห็นว่า การจ้างงาน/การสมัครงาน เป็นหนึ่งในงานบริการประชาชนที่ให้ความสำคัญ โดยมุ่งเน้นที่ การจัดหาแรงงานให้ผู้ประกอบการ และการรับบริการจัดหางาน

Open Government

Open Government หรือที่เรียกกันว่า รัฐบาลโปร่งใส / รัฐบาลเปิด คือ แนวคิดในการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ส่งผลดีต่อภาคประชาชนและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ โดยเป้าหมายหลักของรัฐบาลโปร่งใสประกอบด้วย 3 ประเด็น ทั้งนี้ แนวคิดรัฐบาลเปิดเพื่อความโปร่งใสในการให้บริการและการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐเน้นที่การเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐต่อสาธารณะ หรือ “ข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data)” หากพิจารณาตามกฎหมายที่บังคับไว้ ที่เกี่ยวข้อง คือ “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558” และ “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540” รายละเอียดดังที่กล่าวแล้วข้างต้นในหัวข้อเรื่องการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐต่อสาธารณะ

(1) ความโปร่งใส (Transparency) คือ แนวทางในการบริหารจัดการของภาครัฐที่มีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้ว (Accountability) โดยหน่วยงานของรัฐจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการนำข้อมูลที่เปิดเผยได้มาแสดงต่อสาธารณะ เป็นการตรวจสอบโครงการของภาครัฐโดยประชาชนผู้รับบริการ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนในประเทศและต่างประเทศ

(2) การมีส่วนร่วม (Participation) คือ แนวทางที่ช่วยให้ประชาชนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทางแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจกับชีวิตประจำวันจนถึงปัญหาในระดับประเทศมากขึ้น องค์การสหประชาชาติได้มีการกล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) การให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน 2) การให้คำปรึกษาต่อประชาชน และ 3) การนำความเห็นของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

(3) ความร่วมมือ (Collaboration) คือ แนวทางที่ช่วยเพิ่มโอกาสการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและทุกภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน นำมาซึ่งการพัฒนาที่ทรงพลังและยั่งยืนในสังคมประชาธิปไตย

Smart Government

Smart Government หรือ รัฐบาลอัจฉริยะ เป็นเป้าหมายสูงสุดของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อความยั่งยืนในการให้บริการประชาชน โดยก้าวผ่านขอบเขตของปัญหาอุปสรรคที่จะขัดขวางการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ หากพิจารณายุทธศาสตร์ “Smart Thailand 2020” กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นหน่วยงานหลักในการนำพาประเทศไทยสู่การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกมิติซึ่งมีเป้าหมายหลัก คือ “สังคมแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาคเป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลอัจฉริยะ (Smart Government Strategy) ที่กำหนดไว้ใน Smart Thailand 2020 คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการบริหารจัดการ และบริการทุกภาคส่วนอย่างมีธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพเพื่อยกระดับคุณภาพบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับบริการที่มีคุณภาพรวมถึงการนำข้อมูลสถิติมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดมาตรการและกลยุทธ์ ดังนี้

- (1) การเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานเพื่อผลักดันนโยบายบรรดแบรด์แห่งชาติ
- (2) ปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงข่ายโทรคมนาคมให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย
- (3) พัฒนากฎหมาย ระเบียบ มาตรการให้ทันต่อเทคโนโลยีและความมั่นคงปลอดภัย
- (4) พัฒนาเครือข่าย/ระบบ/ศูนย์บริการเพื่อการเข้าถึงการบริการของภาครัฐที่มากขึ้น

เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)

เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)” เพื่อเป็นการทบทวนเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความน่าสนใจในปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มในอนาคต เพื่อเป็นข้อเสนอถึงแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้กับสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สนับสนุนการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมและสามารถเก็บเกี่ยวประโยชน์จากการใช้งานได้อย่างแท้จริง ซึ่งการศึกษาทบทวน

ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนทางการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาประยุกต์ใช้กับสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ต่อไป

Internet of Things (IOT)

Internet of Things (IOT) หรือ อินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง หมายถึง สภาพแวดล้อมอันประกอบด้วยสรรพสิ่งที่สามารถสื่อสารและเชื่อมต่อกันได้ผ่าน Protocol การสื่อสารทั้งแบบใช้สายและไร้สาย โดยสรรพสิ่งต่าง ๆ มีวิธีการระบุตัวตนได้ รับรู้บริบทของสภาพแวดล้อมได้ มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบและทำงานร่วมกันได้ ความสามารถในการสื่อสารของสรรพสิ่งนี้จะนำไปสู่นวัตกรรมและบริการใหม่อีกมากมาย ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วกว่า 2 เท่า และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นอีกกว่า 2 เท่าในอนาคต แต่ในปัจจุบันนอกจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่แล้ว การเพิ่มขึ้นของจำนวนอุปกรณ์อื่น ๆ ที่สามารถพบได้ทั้งตามบ้าน, องค์กร และในเมือง ก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีจำนวนที่มากกว่า ทำให้ในอนาคตการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง (Internet of Things) ระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ จะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยคาดการณ์ว่าภายในปี พ.ศ. 2562 อุปกรณ์กว่า 3,400 ล้านชิ้นจะถูกเชื่อมต่อกัน หรือโดยเฉลี่ยแล้วมนุษย์หนึ่งคนจะมีอุปกรณ์มากถึง 6.5 ชิ้นที่เชื่อมต่อกัน

แนวโน้มสภาพการณ์นี้จึงนับเป็นโอกาสสำคัญที่จะนำอุปกรณ์เหล่านี้มาใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ซึ่งภาครัฐสามารถนำเทคโนโลยีการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์มาช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมต่ออุปกรณ์ให้สื่อสารถึงกันแบบอัตโนมัติโดยไม่ต้องอาศัยการควบคุมของมนุษย์ตลอดเวลา เช่น ระบบแจ้งเตือนอุทกภัยที่ประมวลผลบนพื้นฐานของข้อมูลจากเครื่องวัดระดับน้ำ ความเร็วของการไหลและความชื้นของบรรยากาศ ทำให้สามารถแจ้งเตือนล่วงหน้าโดยอัตโนมัติก่อนเกิดภัย

Big Data & Analytics

โลกในยุคดิจิทัล ข้อมูล มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในเชิงปริมาณ รูปแบบ และความเร็วในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการของเทคโนโลยี และระบบต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างก้าวกระโดดในยุคปัจจุบัน ทำให้องค์กรมีการเก็บข้อมูลอย่างมากมหาศาลแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน โดยประชากรทุกคนถือเป็นผู้สร้างข้อมูล (Data Generator) ได้ในทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถสร้างข้อมูลใหม่ ๆ ขึ้นมาบนโลกได้เสมอ เพียงแต่ข้อมูลเหล่านี้อาจจะไม่ได้อยู่ในรูปแบบที่องค์กรสามารถนำไปใช้ได้ทันทีหรืออาจมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรบางอย่างแฝงอยู่ ดังนั้น การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก (Big Data & Analytics) จึงเป็นแนวคิดด้านเทคโนโลยีที่ควรคำนึงถึง จากเดิมที่องค์กรมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลภายในองค์กรเป็นหลัก ด้วยการรวมศูนย์ฐานข้อมูลหลักขององค์กรไว้ที่เดียวกัน (Enterprise Data Warehouse) โดยนำเอาข้อมูลจากหลาย ๆ หน่วยงานมาประมวลผลรวมกัน เพื่อใช้ในการดำเนินงานและตัดสินใจเชิงธุรกิจ แต่ในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ เริ่มให้ความสำคัญกับข้อมูลที่อยู่ภายนอกองค์กรมากขึ้น เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค เช่น การหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจซื้อ วิธีการซื้อสินค้า

และบริการ การแสดงความคิดเห็นต่อสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นและการตอบรับของผู้บริโภคต่อเทคโนโลยีที่เป็นอุปกรณ์ ติดตามตัวต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้จัดเก็บข้อมูลใหม่ที่หลากหลายรูปแบบและมีจำนวนมาก โดยข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากมายต่อธุรกิจ ในปัจจุบันข้อมูลขนาดใหญ่สามารถนิยามด้วยคำว่า 3V คือ Volume, Variety และ Velocity

ปริมาณ (Volume) หมายถึง มีข้อมูลจำนวนมากมหาศาลเกินกว่าที่จะจัดการได้ โดยข้อมูลนี้มีประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ ทำนายอนาคตหรือเพื่อเตรียมการวางแผนการทำงานเชิงกลยุทธ์

ความเร็ว (Velocity) หมายถึง อัตราการเพิ่มขึ้นของข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นสาเหตุทำให้การประมวลผลเป็นไปได้อย่างยากลำบาก ดังนั้นจึงต้องหาวิธีประมวลผลข้อมูลให้มีผลดีและถูกต้อง เพื่อหาผลลัพธ์ที่ต้องการ

รูปแบบที่หลากหลาย (Variety) หมายถึง ข้อมูลมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบที่มีโครงสร้าง ไม่มีโครงสร้าง และกึ่งมีโครงสร้าง เป็นต้น

โดยขั้นตอนการสกัดข้อมูลต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เริ่มจากการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งข้อมูลที่มีโครงสร้าง (Structured) และข้อมูลที่ไม่มีโครงสร้าง (Unstructured) เข้ามาจัดเก็บในถังข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันมาจัดหมวดหมู่หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบเพื่อเข้าสู่ระบบคลังข้อมูล จากนั้นก็ทำการพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก (Analytics) เพื่อให้สามารถเข้าใจข้อมูลอย่างลึกซึ้งและนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดผลในที่สุด (Insight, Action, Outcome) และนำเสนอในรูปแบบที่เข้าใจง่ายผ่านทางรูปภาพหรือกราฟ

จาก Big Data & Analytics สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สามารถนำแนวคิดนี้ มาประยุกต์กับการบริการจัดการข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูล ทำการจัดเก็บข้อมูลที่มีปริมาณมาก และมีความหลากหลายสูง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานของประชาชนตั้งแต่เริ่มเข้าทำงานจนเกษียณอายุการทำงาน ข้อมูลรูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องจัดการวิธีการและอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการใช้งาน
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีอยู่ ด้วยการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางด้านธุรกิจอัจฉริยะ (Business Intelligence)

Cloud Computing

Cloud Computing หรือ การประมวลผลแบบคลาวด์ เป็นลักษณะของการทำงานของผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ผ่านอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการใดบริการหนึ่งกับผู้ใช้ โดยผู้ให้บริการจะแบ่งปันทรัพยากรให้กับผู้ต้องการใช้งานนั้น Cloud Computing เป็นลักษณะที่พัฒนาขึ้นต่อมาจากความคิดและบริการของระบบเสมือน (Virtualization) และเว็บเซอร์วิส (Web Service) โดยผู้ใช้งานนั้นไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเชิงเทคนิคสำหรับตัวพื้นฐานการทำงานนั้น Cloud Computing มีด้วยกัน 3 รูปแบบ ซึ่งเหมาะกับกลุ่มผู้ใช้ที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่

(1) Software as a Service (SaaS) เป็นการที่ใช้หรือเช่าใช้บริการซอฟต์แวร์ หรือแอปพลิเคชันผ่านอินเทอร์เน็ต โดยประมวลผลบนระบบของผู้ให้บริการ ทำให้ไม่ต้องลงทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์

ซอฟต์แวร์เอง ไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแลระบบ เพราะซอฟต์แวร์จะถูกเรียกใช้งานผ่าน Cloud จากที่ไหนก็ได้ สำหรับบริการ Software as a Service ที่ใกล้ตัวผู้ใช้มากที่สุดก็คือ ผู้ให้บริการอีเมล เช่น Gmail, Windows Live นั้นเอง นอกจากนั้นบริการอย่าง Google Docs หรือ Google Apps ที่เป็นรูปแบบของการใช้งานซอฟต์แวร์ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ สามารถใช้งานเอกสาร คำนวณ และสร้างการนำเสนอ โดยไม่ต้องติดตั้งซอฟต์แวร์บนเครื่องเลย โดยสามารถเรียกใช้งานบนเครื่องใดก็ได้ ที่ใดก็ได้แชร์งานร่วมกันกับผู้อื่นที่สะดวก ซึ่งการประมวลผลจะทำบนเครื่องแม่ข่าย (Server) ของ Google ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องการเครื่องที่มีกำลังประมวลผลสูงหรือพื้นที่เก็บข้อมูลมาก ๆ ในการทำงาน

(2) Platform as a Service (PaaS) คือ สำหรับการพัฒนาแอปพลิเคชันนั้น หากต้องการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันที่ค่อนข้างซับซ้อน ที่มีการประมวลผลการทำงานอยู่บนเครื่องแม่ข่าย (Server) ผู้พัฒนาต้องติดตั้งเครื่องแม่ข่าย (Server) ที่เชื่อมต่อกับระบบเครือข่าย และสร้างสภาพแวดล้อม เพื่อทดสอบและรันซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชัน เช่น ติดตั้ง Database, Web Server, Runtime, Library, Frameworks ต่าง ๆ เป็นต้น จากนั้นก็อาจยังต้องเขียนโค้ดอีกจำนวนมาก โดยบริการ PaaS ผู้ให้บริการจะเตรียมสภาพแวดล้อมพื้นฐานต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ให้ต่อยอดได้เลย พื้นฐานทั้ง ฮาร์ดแวร์, ซอฟต์แวร์ และชุดคำสั่ง สิ่ง que ผู้ให้บริการเตรียมพร้อมไว้ให้นี้ เรียกว่าแพลตฟอร์ม (Platform) ซึ่งเป็นการลดต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการพัฒนาซอฟต์แวร์อย่างมาก ตัวอย่าง เช่น Google App Engine, Microsoft Azure ที่หลาย ๆ ธุรกิจนำมาใช้เพื่อลดต้นทุน และเป็นตัวช่วยในการทำงาน

(3) Infrastructure as a Service (IaaS) คือ บริการให้ใช้โครงสร้างพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์อย่างหน่วยประมวลผล ระบบจัดเก็บข้อมูล ระบบเครือข่าย ในรูปแบบระบบเสมือน (Virtualization) ข้อดีคือองค์กรไม่ต้องลงทุนสิ่งเหล่านี้เอง ยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างระบบไอทีขององค์กรในทุกรูปแบบ สามารถขยายได้ง่าย ขยายได้ที่ละนิดตามความเติบโตขององค์กรก็ได้ และที่สำคัญ ลดความยุ่งยากในการดูแล เพราะหน้าที่ในการดูแลจะอยู่ที่ผู้ให้บริการ

จาก Cloud Computing สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สามารถนำแนวคิดนี้ มาประยุกต์กับการบริการระบบสารสนเทศดังต่อไปนี้

1. สามารถนำมาใช้ในบริหารจัดการทรัพยากรของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย โดยมีการแบ่งปันทรัพยากรร่วมกับของระบบต่าง ๆ และเป็นการลดการใช้พลังงานไฟฟ้า ลดความร้อนที่เข้าสู่สิ่งแวดล้อม
2. สามารถลดต้นทุนค่าดูแลบำรุงรักษาเนื่องจากค่าบริการได้รวมค่าใช้จ่ายตามที่ใช้งานจริง เช่น ค่าจ้างพนักงาน ค่าซ่อมแซม ค่าลิขสิทธิ์ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าแอร์เกรด และค่าเช่าตู้สาย เป็นต้น

Single Sign-On

หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์และแอปพลิเคชันมาใช้องค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการและบริการที่เพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้ผู้ใช้งานแอปพลิเคชันต้องเพิ่มการใช้แอปพลิเคชันหลากหลายชนิดที่ให้บริการภายในองค์กร และเพื่อความปลอดภัยของระบบ ส่วนใหญ่แล้วผู้รับบริการแอปพลิเคชันในระบบหนึ่ง ๆ จะถูกตรวจสอบการเข้าใช้งานระบบในเบื้องต้น ด้วยการให้ใส่ล็อกอินก่อนเข้าใช้บริการแอปพลิเคชัน โดยจะต้องป้อน ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน ที่ได้รับจากผู้ดูแลระบบ (System Administrator)

เพื่อเป็นการยืนยันตัวตนของผู้ใช้ระบบที่แท้จริง ดังนั้นหากหนึ่งแอปพลิเคชันจะต้องมีชุด ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน ที่หนึ่งชุด ก็จะยุ่งยากสำหรับผู้ใช้งานที่จะต้องจำ ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน ในแต่ละระบบให้ได้ ในอดีตอาจจะแก้ปัญหานี้ด้วยการใช้ ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน เดียวกันในทุกระบบที่ต้องการเข้าใช้งาน แต่หากว่าผู้รับบริการลืมหุ้สผ่านก็จะทำให้ผู้นั้น ไม่สามารถใช้ระบบอะไรได้เลย และการเปลี่ยนรหัสผ่านก็จะต้องตามเปลี่ยนในทุกระบบเช่นเดิม

การพัฒนาาระบบ Single Sign-On (SSO) จึงเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นได้เพราะ SSO จะจัดการให้ผู้ใช้ระบบป้อนล็อกอินเพียงครั้งเดียว โดยจะสามารถเข้าใช้ระบบงานทุกระบบที่ตนเองมีสิทธิ์ได้ จึงช่วยลดปัญหาการจดจำรหัสผ่าน และปัญหาการต้องเปลี่ยนรหัสผ่านในทุกแอปพลิเคชันเมื่อถึงเวลาอันควร เป็นปัญหาการเสียประสิทธิภาพเนื่องจากความล่าช้าในการใช้ความพยายามล็อกอินซ้ำ ๆ และการลืมหุ้สผ่านหรือรหัสผ่านหมดอายุ โดยค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมสำหรับเวลาที่ใช้ไปในการล็อกอินเข้าสู่แอปพลิเคชันนั้น จะอยู่ที่ 3 ถึง 44 ชั่วโมงต่อปีต่อผู้ใช้งาน ซึ่งเป็นการใช้เวลาไปกับกาเข้าถึงทรัพยากรที่เฉพาเจาะจงอย่างเห็นได้ชัด ค่าใช้จ่ายเหล่านี้สะท้อนอยู่ในโครงสร้างพื้นฐานในการสนับสนุนสำหรับการรีเซตรหัสผ่าน และยังช่วยให้ง่ายต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของระบบ เพราะสามารถบริหารจัดการได้จากจุดเดียว โดย SSO แต่ละแบบมีแนวคิดที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของเทคโนโลยีดิจิทัลของแต่ละองค์กร จึงต้องมีการศึกษาสถาปัตยกรรมและเทคโนโลยีที่สัมพันธ์กับแนวคิดของ SSO และนำมาประเมินผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยองค์กร การสร้างงานและค่าใช้จ่าย ก่อนที่จะนำมาประยุกต์ใช้งานภายในองค์กร

Responsive Web Design

ในปัจจุบันนี้โลกกำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี หรือเรียกได้ว่า ช่วงเริ่มต้นของการสิ้นสุดการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จากเหตุผลที่ว่า คนกำลังหันมาใช้งานอุปกรณ์แบบเคลื่อนที่ (Mobile Devices) แทนที่เพื่อให้อาจเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ได้จากทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการ เว็บไซต์จึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลกับผู้ใช้ โดยเว็บไซต์ก็ต้องมีพัฒนาการในรูปแบบใหม่เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานบนอุปกรณ์อื่น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ด้วย ไม่ว่าจะเป็น ขนาดและความละเอียดของหน้าจอแสดงผล (Screen Size and Resolution) แนวของการแสดงผล (Orientation) หรือแม้แต่วิธีปฏิบัติการ (OS) โดยในอดีตต้องใช้การทำเว็บไซต์ให้ออกมาในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น เวอร์ชันสำหรับคอมพิวเตอร์เดสก์ทอป (Desktop) และเวอร์ชันสำหรับอุปกรณ์แบบเคลื่อนที่ (Mobile Devices) เพื่อให้เว็บไซต์สามารถแสดงผลได้อย่างเหมาะสมกับอุปกรณ์นั้น ๆ แต่วิธีนี้จะทำให้ต้นทุนทั้งในด้านเวลาและค่าจ้างในการพัฒนาเพิ่มขึ้นตามมา จึงเกิดแนวคิดในการออกแบบเว็บไซต์ในรูปแบบ Responsive Web Design ขึ้นมา Responsive Web Design คือการออกแบบเว็บไซต์ที่มุ่งเน้นเรื่องการจัดวางรูปแบบเนื้อหาของเว็บไซต์ให้แสดงผลออกมาอย่างเหมาะสมที่สุด (ถูกต้อง ดูดี ใช้งานง่าย และอ่านง่าย) สำหรับอุปกรณ์ที่มีความหลากหลายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น หน้าจอขนาดใหญ่อย่างคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) หรือคอมพิวเตอร์แล็ปทอป (Laptop), ขนาดกลางอย่างแท็บเล็ต (Tablet) และขนาดเล็กอย่างสมาร์ตโฟน (Smartphone) ด้วยหลักการที่ว่า 1 เว็บไซต์ : 1 URL : 1 Source Code เว็บไซต์จะแปรเปลี่ยนรูปแบบการแสดงผลให้สวยงาม และเหมาะสมไปตามขนาดของเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) ของอุปกรณ์ที่เรียกใช้งาน

Blockchain และ Distributed Ledgers

Distributed Ledger คือ รายการข้อมูลการทำกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร (Transaction) ต่าง ๆ ที่เข้ารหัส และเก็บไว้อย่างถาวรซึ่งทำงานร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องในเครือข่าย ข้อมูลแต่ละชุดก็จะเก็บเวลาอ้างอิง และการเชื่อมโยงกับกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร (Transaction) ก่อนหน้านี้ Distributed Ledger ทำให้ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลสามารถตรวจสอบกิจกรรมของการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น Blockchain ก็เป็นประเภทหนึ่งของ Distributed Ledger ซึ่งเป็นกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร ในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่มีมูลค่า เช่น Bitcoin แล้วถูกจัดกลุ่มเป็นบล็อก โดยที่แต่ละบล็อกถูกโยงกัน (Chain) กับ บล็อกก่อนหน้านี้ ซึ่งในปัจจุบันเริ่มมีการนำ Blockchain มาใช้ในงานทั่วไปมากขึ้น โดย Blockchain เปรียบเสมือน ฐานข้อมูล หรือสมุดบัญชี ที่คอยควบคุมดูแลการจัดเก็บทุก ๆ ข้อมูลหรือทุก ๆ กิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร (Transaction) ที่เติบโตขึ้นตลอดเวลา ซึ่ง Blockchain มี 5 จุดเด่นที่แตกต่างจากระบบฐานข้อมูลทั่วไป คือ

(1) แชรข้อมูลออกสู่สาธารณะ โดยเครื่องแม่ข่าย (Server) หรือ Node ต่าง ๆ จะมีหน้าที่ดูแลข้อมูล “แหล่งเก็บบันทึกข้อมูล” หรือที่เรียกว่า “บล็อก” และทุก ๆ Node จะมีความสามารถที่ดูได้ว่า ข้อมูล กิจกรรมของการติดต่อสื่อสารนั้น ๆ ถูกจัดเก็บใน “บล็อก” ไต (ข้อมูลจะมีการเข้ารหัสแฮช (Hashing))

(2) ไม่มีศูนย์กลาง (Decentralized) ในการตรวจสอบข้อมูลกิจกรรมของการติดต่อสื่อสารใด ๆ ที่เกิดขึ้น

(3) มีความปลอดภัย (Secure) ข้อมูลที่จัดเก็บในบล็อกจะไม่มีเปลี่ยนแปลง เอาค่าคืนกลับมาได้ หรือแม้กระทั่งทำลายข้อมูลนั้นก็ตาม

(4) มีความน่าเชื่อถือ (Trusted) ด้วยธรรมชาติของการไม่มีศูนย์กลางจัดเก็บข้อมูล ดังนั้นระบบจึงต้องพึ่งความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ เมื่อมีข้อมูลกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร เกิดขึ้นจากคนที่ไม่รู้จัก

(5) ทำงานอัตโนมัติ (Automated) ซอฟต์แวร์จะถูกเขียนขึ้นให้ป้องกันการเขียนข้อมูลซ้ำซ้อน และการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร ก็ดำเนินการแบบอัตโนมัติเช่นกัน

Blockchain และ Distributed Ledger เริ่มเป็นที่น่าสนใจมากขึ้นเพราะเป็นเทคโนโลยีที่ถูกคาดหวังว่าจะช่วยเปลี่ยนแปลงโมเดลอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย ถึงแม้ยังมีกรณีการใช้งานจริงไม่มากนักนอกจากกรณีของ Bitcoin แต่จากการสำรวจของ Gartner ก็พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามกว่าร้อยละ 52 เชื่อว่า Blockchain จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ ซึ่งนอกเหนือจากธุรกิจด้านการเงินแล้ว Blockchain เองก็อาจสร้างการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น การจำหน่ายเนื้อหาดิจิทัล เช่น เพลง การใช้ระบุตัวตน การกระจายสินค้า การออกใบรับรองการศึกษา หรือแม้แต่การใช้ในข้อสัญญาต่าง ๆ

จาก Blockchain และ Distributed Ledgers สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สามารถนำแนวคิดนี้มาประยุกต์กับการบริการระบบสารสนเทศ โดยมีการเก็บข้อมูลที่มีความสำคัญในลักษณะของ Distributed Ledgers ซึ่งมีความปลอดภัยต่อการถูกโจมตีหรือการแก้ไขข้อมูลสูง เช่น การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลแรงงาน เป็นต้น

ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี

ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี หรืออาจเรียกว่าภัยคุกคามบนโลกไซเบอร์ (Cyber Crime) ถือเป็นปัญหาสำคัญในยุคปัจจุบัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความรำคาญ หน่วยงานภาครัฐเป็นเป้าหมายสำคัญในการโจมตีทางไซเบอร์จากผู้ไม่หวังดี ทั้งจากการโจมตีเพื่ออาศัยความน่าเชื่อถือของหน่วยงานภาครัฐมาใช้หลอกลวงประชาชนอีกต่อหนึ่ง และการโจมตีเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของหน่วยงานอันเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการต้องการแสดงพลังของกลุ่มบุคคลที่ต่อต้านนโยบายของรัฐบาล การมุ่งทำลายชื่อเสียง การก่อวินาศกรรม หรือแม้กระทั่งการโจมตีเพื่อทดสอบความสามารถของตนเองเพื่อแสดงให้กลุ่มแฮกเกอร์ (Hacker) ด้วยกันได้รับรู้ หากสรุปโดยสังเขปพบว่าภัยคุกคามบนโลกไซเบอร์ มีเกิดขึ้นในหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

1) ภัยคุกคามด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เพิ่มมากขึ้นจากเทคโนโลยีอุปกรณ์มือถือแบบ Smartphones และ อุปกรณ์สารสนเทศแบบสวมใส่ (Wearable Devices) อาทิ Smart Watch, Smart Glass และ Smart Clothing ทำให้บริษัทต่าง ๆ สามารถเข้าถึงและวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของผู้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากเป็นอุปกรณ์ที่ติดตัวเราเกือบตลอดเวลา และมีระบบ Sensor ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถตรวจจับพฤติกรรมของบุคคลได้ ประกอบความก้าวหน้าในเทคโนโลยี Big Data และ Data Mining ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความแม่นยำมากกว่าในอดีต แม้จะมีข้อมูลเพียงเล็กน้อยก็ตาม

2) ภัยคุกคามจากการโจมตีทางกายภาพในรูปแบบใหม่ที่มากับเทคโนโลยี Internet of Thing (IOT) ด้วยการคาดการณ์ว่าอุปกรณ์ที่สามารถทำงานและสื่อสารกันได้ด้วยเทคโนโลยี Internet of Thing จะมีเพิ่มขึ้นมากในอนาคตอันใกล้ ปัญหาที่จะตามมาคือ ความน่าเชื่อถือของอุปกรณ์ที่จะสื่อสารด้วย ว่าเป็นอุปกรณ์ที่น่าเชื่อถือ หรืออุปกรณ์ที่ไม่ประสงค์ดีหรือไม่ จึงเป็นอีกภัยคุกคามที่สำคัญ อีกทั้งช่องโหว่ต่าง ๆ ที่มีในอุปกรณ์เหล่านี้ก็นำเอาภัยคุกคามมาสู่ผู้ใช้งานได้อย่างไม่ยาก ซึ่งมีงานวิจัยออกมาจากบริษัทที่สำคัญของโลกอย่าง Symantec และ Hewlett-Packard อุปกรณ์ที่สื่อสารกันได้เหล่านี้จะมีจำนวนมากขึ้นในราคาที่แข่งขันกัน เพื่อแย่งผู้บริโภค ทำให้การให้ความสำคัญต่อความมั่นคงปลอดภัยทางสารสนเทศของอุปกรณ์มีแนวโน้มจะลดลง หรือไม่ปรากฏเลย

3) ภัยคุกคามจากหน่วยงานด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ระดับประเทศ ประเทศต่าง ๆ ได้ดำเนินการในการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์กันมาโดยตลอด และจะเพิ่มเติมในอนาคต ทั้งการดักจับข้อมูลของประชาชนในประเทศตนเอง การดักจับและทำลายข้อมูลของประเทศฝ่ายตรงข้าม การกระทำเหล่านี้ในระดับประเทศแม้ถือว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมายโดยทั่วไป แต่ก็มีลักษณะพิเศษที่ได้รับข้อยกเว้นต่อการถูกลงโทษอยู่เสมอ ในระดับระหว่างประเทศการกระทำแบบนี้ถือเป็นลักษณะหนึ่งของการทำสงคราม ไซเบอร์ ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้ง ลุกลามให้เกิดสงครามที่ใหญ่ขึ้นได้

4) ภัยคุกคามจากการบุกรุกระบบของผู้ให้บริการ Cloud เนื่องด้วยแนวโน้มการใช้บริการ Cloud มีจำนวนที่มากขึ้นทั้งในส่วนของ Hybrid และ Public Cloud ความพยายามในการโจมตีเข้าสู่ระบบของผู้ให้บริการ Cloud เพื่อเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้งานจึงมีจำนวนที่มากขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะในส่วนของผู้ให้บริการ Cloud ในการจัดเก็บข้อมูล อาทิ Cloud Storage และ File Sharing บน Cloud เป็นต้น

5) โปรแกรมไม่พึงประสงค์บนมือถือ Smartphone การใช้งาน Smartphone ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ไม่หวังดีมีความพยายามในการสร้างโปรแกรมไม่พึงประสงค์ เพื่อคุกคามผู้ใช้งานและข้อมูลที่บรรจุอยู่ใน Smartphone

เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากกว่าโปรแกรมไม่พึงประสงค์ที่คุกคามบนระบบคอมพิวเตอร์ Desktop อันเนื่องมาจากการใช้งานที่บ่อยครั้งกว่าและใกล้ชิดกับผู้ใช้งานมากกว่า

6) ความขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ด้วยภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้น และความซับซ้อนของลักษณะการคุกคามที่มากขึ้น ทำให้องค์กรต่าง ๆ ทั่วโลก มีความต้องการผู้เชี่ยวชาญทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย แต่ผลผลิตของบุคลากรในด้านนี้ยังมีสัดส่วนที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ อันทำให้ปัญหาทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศจะมีแนวโน้มที่มากขึ้น

ประเทศไทยมีหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) โดยมีบทบาทในการเฝ้าระวังการโจมตีทางไซเบอร์ 2 แห่ง คือ

1) ศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ประเทศไทย (ไทยเซิร์ต) (Thailand Computer Emergency Response Team: ThaiCERT) ในการกำกับดูแลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) ซึ่งมีภาระหน้าที่หลักในการตอบสนองและจัดการกับเหตุการณ์ความมั่นคงปลอดภัยคอมพิวเตอร์ (Incident Response) ให้การสนับสนุนที่จำเป็น และให้คำแนะนำในการแก้ไขภัยคุกคามความมั่นคงปลอดภัยทางด้านคอมพิวเตอร์ รวมทั้งติดตามและเผยแพร่ข่าวสารและเหตุการณ์ทางด้านความมั่นคงปลอดภัยทางด้านคอมพิวเตอร์ต่อสาธารณชน ตลอดจนทำการศึกษาและพัฒนาเครื่องมือและแนวทางต่าง ๆ ในการปฏิบัติ เพื่อเพิ่มความมั่นคงปลอดภัยในการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2) ศูนย์ประสานงานความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศภาครัฐ (จีเซิร์ต) (Government Computer Emergency and Readiness Team: G-CERT) ในการกำกับดูแลของ สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) ซึ่งทำหน้าที่จัดการและตอบสนองเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยและช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ การทำงานของไทยเซิร์ต และจีเซิร์ตจะติดตามการโจมตีทางไซเบอร์ผ่าน 2 ช่องทาง คือ 1) การตรวจจับการโจมตีทางไซเบอร์ด้วยเทคโนโลยีเซ็นเซอร์ที่ติดตั้งอยู่ที่ระบบ 2) การรับแจ้งเหตุการณ์โจมตีทางไซเบอร์จากเครือข่ายเฝ้าระวัง ซึ่งเป็นเสมือนกลุ่มพันธมิตรในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ในอนาคตการโจมตีทางไซเบอร์จะมีการปรับเปลี่ยนวิธีการหรือมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสามารถหาเครื่องมือในการโจมตีได้ง่ายจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ใต้ดิน ซึ่งจะทำให้มีแฮกเกอร์หน้าใหม่เกิดขึ้นได้ง่าย หน่วยงานภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) อย่างเป็นรูปธรรม แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้น บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในทุกระดับจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเฝ้าระวัง และการปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของหน่วยงาน เพื่อป้องกันตนเองและหน่วยงานให้ปลอดภัยจากการถูกโจมตี

สภาพแวดล้อมภายในและนอกองค์กร (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกอันมีผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร หรือที่เรียกว่า SWOT Analysis เป็นกระบวนการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (S-Strength, W-Weakness, O-Opportunity, T-Threat) ซึ่งเป็นวิธีการที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรแหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือ ระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงาน และทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์ และผลการดำเนินงานก่อนหน้าด้วย โดยการพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (S-Strength) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั่นเองว่า ปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบ หรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

จุดอ่อน (W-Weakness) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้น ๆ เองว่า ปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย หรือข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาส และอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งใน และระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราการรู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีดิจิทัล อันเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยการพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

โอกาส (O-Opportunity) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ที่สามารถส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กร และองค์กรสามารถฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้ หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้

อุปสรรค (T-Threat) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ที่สามารถส่งผลกระทบในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระแทกดังกล่าว

ซึ่งผลของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยทั้งภายใน และภายนอก จะเป็นข้อมูลตั้งต้นในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ใช้วิธีเทคนิคการจับคู่ (SWOT Matching) จากตัวแปรที่ได้ทำการทบทวน

เรียบร้อยแล้ว โดยการนำตัวแปรดังกล่าวใส่ใน TOWS Matrix เพื่อทำการจับคู่ให้ได้มาซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

		
	<p><u>Aggressive Strategy</u> (S-O: Supports an Aggressive Strategy)</p>	<p><u>Diversifying Strategy</u> (W-O: Supports a Diversifying Strategy)</p>
	<p><u>Defensive Strategy</u> (S-T: Supports a Defensive Strategy)</p>	<p><u>Turnaround-Oriented Strategy</u> (W-T: Supports a Turnaround-Oriented Strategy)</p>

สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

จุดแข็ง (S-Strength)

S1: ผู้บริหารให้ความสำคัญ สนับสนุนในการพัฒนา และปรับปรุงระบบงานด้านการดำเนินการตามภารกิจ และการบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

S2: มีการกำหนดเป็นส่วนงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในโครงสร้างองค์กร

S3: งบประมาณการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

S4: เป็นหน่วยงานจัดตั้งขึ้นใหม่ สามารถวางระบบต่าง ๆ ได้ง่าย

S5: บุคลากรเป็นคนรุ่นใหม่มีแนวคิดเชิงบวกในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงระบบงาน

S6: การนำเทคโนโลยี Cloud Server เพื่อลดภาระการแบกรับค่าใช้จ่าย Server

จุดอ่อน (W-Weakness)

W1: ไม่มีแผนปฏิบัติการหรือแนวทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ชัดเจน

W2: ไม่มีคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

W3: บุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีไม่เพียงพอ

W4: ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

W5: งบประมาณการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ

W6: ความพร้อมด้านอุปกรณ์

W7: ไม่มีการออกแบบฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำให้ข้อมูลหลายอย่างยังไม่ได้อยู่ในรูปของฐานข้อมูล และไม่เป็นมาตรฐานจึงยังไม่สามารถการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภายนอก

W8: กฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติยังอยู่ในช่วงการพัฒนา ทำให้ยังไม่มีกรอบการออกแบบกระบวนการทำงานได้อย่างเป็นระบบ

W9: ระบบงานสารสนเทศที่รองรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และการปฏิบัติหน้าที่แก่บุคลากรยังไม่เพียงพอ

W10: ระบบงานสารสนเทศที่รองรับการให้บริการแก่ประชาชนยังไม่เพียงพอ

โอกาส (O-Opportunity)

O1: นโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเพิ่มประสิทธิภาพสู่องค์กรสู่ดิจิทัล

O2: นโยบายกระทรวงให้ความร่วมมือถ้าต้องมีการบูรณาการข้อมูล

O3: มีหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบภารกิจด้านเทคโนโลยีดิจิทัล คอยให้การสนับสนุน

O4: ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการประยุกต์ใช้งานเป็นไปได้ง่ายมีประสิทธิภาพ และราคามีแนวโน้มที่จะถูกลงมากขึ้น

อุปสรรค (T-Threat)

T1: กฎระเบียบไม่เอื้อต่อการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับปรุงการทำงาน

T2: เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาอย่างรวดเร็วส่งผลให้อุปกรณ์ล้าสมัย และตามไม่ทันกระแส

T3: ความต้องการในปัจจุบันของผู้รับบริการทั้งภายในและภายนอกมีความหลากหลาย

TOWS Matrix

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S-Strength)	จุดอ่อน (W-Weakness)
โอกาส (O-Opportunity)	กลยุทธ์เชิงรุก SO ยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (S1, S2, S3, S4, S5, S7, O1, O3, O4)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข WO ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (W1, W2, W6, W7, O1, O2, O3, O4)
อุปสรรค (T-Threat)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน ST ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (S1, S2, S3, S4, S5, S7, T2, T3)	กลยุทธ์เชิงรับ WT -

บทที่ 4

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันที่มุ่งสู่วัฒนธรรมดิจิทัลเพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม
3. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ และการให้บริการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความพร้อมรองรับเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าประสงค์

1. ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูลเกิดการบูรณาการ ทำงานร่วมกัน ได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาและลงทุน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. กระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการภาคประชาชนได้รับการปรับปรุง นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้โดยสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ
3. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และมีค่านิยมในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลให้บรรลุเป้าหมายไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล
2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล
พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายและการสื่อสาร และระบบฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพขององค์กร เหมาะกับการใช้งาน และพร้อมรองรับการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน

เป้าหมาย

ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูลที่สำคัญสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาและลงทุน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กลยุทธ์

1. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
2. บูรณาการระบบฐานข้อมูลหลัก

ตัวชี้วัด

1. จำนวนระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกันได้
2. จำนวนระบบฐานข้อมูลหลักที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกันได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

พัฒนาการบริหารจัดการ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาทดแทนหรือปรับปรุงระบบงานปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เกิดการบูรณาการของข้อมูลในด้านการวางแผน การประสานงาน การลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน รวมทั้งยกระดับบริการประชาชนสู่บริการดิจิทัล เพื่อความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใสและตรวจสอบได้

เป้าหมาย

กระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการภาคประชาชนถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบขององค์กรดิจิทัล โดยการปฏิรูประบบการทำงานและการให้บริการให้ขับเคลื่อนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

กลยุทธ์

1. พัฒนา และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรสู่ระบบดิจิทัล
2. พัฒนา และปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนสู่ระบบดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. จำนวนระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล
2. จำนวนระบบการให้บริการประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

พัฒนาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรทั้งในระดับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้เท่าทัน

เป้าหมาย

บุคลากรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และมีค่านิยมในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

กลยุทธ์

1. พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้งานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
2. พัฒนาองค์ความรู้ และระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล
2. จำนวนระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล

ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

<p>สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)</p>		<p>แผนปฏิบัติการดิจิทัลของ สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564)</p>		
		<p>ย.1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล</p>	<p>ย.2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</p>	<p>ย.3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล</p>
<p>แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง</p>				
<p>ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)</p>	<p>ย.3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ</p>	✓	✓	✓
	<p>ย.6 การปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ</p>	✓	✓	✓
<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)</p>	<p>ย.1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์</p>	✓	✓	✓
	<p>ย.6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย</p>	✓	✓	✓
	<p>ย.8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม</p>	✓	✓	✓
<p>แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2560 - 2579)</p>	<p>ย.3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</p>	✓	✓	✓
	<p>ย.4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล</p>	✓	✓	✓
	<p>ย.5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล</p>	✓	✓	✓

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564)	ย.1 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	✓	✓	✓
	ย.4 การยกระดับประสิทธิภาพภาครัฐ	✓	✓	✓
	ย.5 การบูรณาการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานรัฐบาลดิจิทัล	✓	✓	✓
แผนแม่บทพัฒนาแรงงาน ไทยในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)	ย.5 การบริหารจัดการองค์กร บุคลากรด้วยหลักธรรมาภิบาล และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร	✓	✓	✓
	ย.6 การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อบูรณาการ สารสนเทศที่ทันสมัย มีเสถียรภาพ	✓	✓	✓
แผนปฏิบัติการดิจิทัลของ กระทรวงแรงงาน ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)	ย.1 Citizen Experience Transformation	✓	✓	✓
	ย.2 Digital Service Delivery Transformation		✓	✓
	ย.3 Culture Transformation			✓
	ย.4 Internal Process Transformation	✓	✓	✓

แผนงานโครงการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2562	2563	2564
1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล	1. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	1. โครงการเช่าระบบ Cloud Server			✓	✓	✓
		2. โครงการเช่าใช้บริการอินเทอร์เน็ตและคู่สายสื่อสารข้อมูล			✓	✓	✓
		3. โครงการเช่าระบบประชุมทางไกลพร้อมอุปกรณ์				✓	✓
		4. โครงการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่ายและอุปกรณ์เครือข่าย				✓	
		5. โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงสำหรับบุคลากรใหม่และทดแทนเครื่องเดิม				✓	✓

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2562	2563	2564
		6. โครงการพัฒนาระบบ บริหารจัดการห้อง ประชุมและบริหาร จัดการข้อมูล ประกอบการประชุม				✓	
		7. โครงการจ้างเหมา ดูแลรักษาด้าน ความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์				✓	✓
		8. โครงการจ้างเหมา บำรุงรักษาครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์และ อุปกรณ์ต่อพ่วง				✓	✓

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2562	2563	2564
	2. บูรณาการระบบฐานข้อมูลหลัก	1. โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลหลัก 2. โครงการบูรณาการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลหลักร่วมกับหน่วยงานภายในกระทรวงแรงงาน				✓	✓
						✓	✓
2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	1. พัฒนา และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรสู่ระบบดิจิทัล	1. โครงการพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการองค์การ 2. โครงการพัฒนาระบบรายงานและสนับสนุนผู้บริหาร 3. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สนับสนุนการตัดสินใจ			✓	✓	✓
							✓
							✓

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2562	2563	2564
		4. โครงการพัฒนาระบบ รายงานจัดทำ ติดตาม และประเมินผล ความสำเร็จของโครงการ				✓	✓
	2. พัฒนา และปรับปรุง ระบบการให้บริการ ประชาชนสู่ระบบดิจิทัล	1. โครงการพัฒนาระบบ จัดเก็บและสืบค้น องค์ความรู้และงานวิจัย ด้านความปลอดภัยฯ 2. โครงการพัฒนาระบบ แนะนำการบริหาร จัดการด้าน ความปลอดภัยฯ ให้ สอดคล้องตามหลัก กฎหมาย 3. โครงการพัฒนาระบบ ประเมินความเสี่ยงด้าน ความปลอดภัยฯ					✓ ✓ ✓

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.			
					2562	2563	2564	
		<p>4. โครงการพัฒนาระบบบริการหลักเพื่อให้บริการจุดเดียว</p> <p>5. โครงการพัฒนาต่อ ยอดระบบรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์ลดสถิติอุบัติเหตุจากการทำงานให้เป็นศูนย์</p> <p>6. โครงการพัฒนาต่อ ยอดระบบรับสมัครเข้าร่วมรับการฝึกอบรมหลักสูตรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน</p>				✓	✓	✓

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2562	2563	2564
		7. โครงการพัฒนา ต่อยอดระบบรับสมัคร เข้าร่วมโครงการส่งเสริม การจัดทำระบบ มาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน สำหรับ สถานประกอบกิจการที่มี การประสบอันตรายจาก การทำงานสูง 8. โครงการพัฒนา ต่อยอดระบบสนับสนุน การเรียนรู้ด้าน ความปลอดภัยฯ				✓	
3. การพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล	1. พัฒนาศักยภาพ บุคลากรในการใช้งาน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	1. โครงการส่งเสริม การสร้างสรรคนวัตกรรม ดิจิทัล					✓

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2562	2563	2564
		2. โครงการพัฒนาองค์ความรู้บุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล			✓	✓	✓
	2. พัฒน่องค์ความรู้และระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	1. โครงการสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2. โครงการระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล			✓	✓	✓ ✓